

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

เทศบาลตำบลโนนสว่าง อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

โดยเทศบาลตำบลโนนสว่าง
105 หมู่ที่ 11 ตำบลโนนสว่าง อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ 38000
โทรศัพท์ 042-024555 / โทรสาร 042-024503

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูล พื้นฐาน

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของตำบลโนนสว่าง

๑. ด้ายกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้ง เทศบาลตำบลโนนสว่าง ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๐๕ หมู่ที่ ๑๑ บ้านโนนคู ตำบลโนนสว่าง อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ของอำเภอเมืองบึงกาฬ ห่างจากที่ตั้งอำเภอไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (สายหนองคาย – นครพนม) เป็นระยะทางประมาณ ๒๗ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดกับตำบลและอำเภอใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลหอคำและตำบลโคสี อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลศรีชมพู อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลโป่งเปือย อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลหนองเลิง อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ดอนสลับกับพื้นที่ราบลุ่ม มีลักษณะเป็นสันเนิน พื้นที่ทั่วไปมีความลาดเอียงประมาณ ๐.๐๓% จากทิศเหนือไปทางทิศใต้ (ที่ระดับความสูง ๑๘๐-๒๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลโนนสว่างมีสภาพภูมิอากาศแบบร้อนชื้น ฤดูร้อนประมาณเดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม ของทุกปี และจะมีฝนตกมากที่สุดในเดือนสิงหาคม และมีภูมิอากาศในช่วงนี้จะมีมากขึ้นสูงมาก เพราะในเขตพื้นที่ตำบลโนนสว่างมีการปลูกยางพาราเป็นจำนวนมาก

๑.๔ ลักษณะของดิน

พื้นที่ตำบลโนนสว่าง ประกอบด้วยชุดดินทั้งหมด ๓ ชุด โดยมีรายละเอียดความเหมาะสมของดินแต่ละชุด ดังนี้

๑. ชุดดินโพนพิสัย มีประมาณ ๘๒.๗% ของพื้นที่ทั้งหมด สภาพภูมิประเทศเป็นลอนลูกคลื่นลาดชันเล็กน้อย เนื้อดินชั้นบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว หรือดินร่วนปนกรวด หรือดินทรายร่วนมีสีน้ำตาลเข้มหรือสีน้ำตาลปนเทา หน้าดินตื้นมีความลาดชัน ๒-๖ % ดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวกรวด หรือดินเหนียวปนกรวด มีสีพื้นเป็นสีแดงหรือแดงปนเหลืองหรือสีน้ำตาลแก่ ดินชุดนี้มีการระบายน้ำดีปานกลาง มีการไหลบ่าของน้ำบนผิวดินปานกลางถึงเร็ว ปฏิกริยาของดินเป็นกรดจัดถึงกรดเล็กน้อย มีปริมาณอินทรีย์วัตถุต่ำและมีปริมาณธาตุฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืชต่ำ บริเวณที่พบจะเป็นพื้นที่โดยทั่วไปของตำบล

ปัญหาของดินชุดโพนพิสัย คือ หน้าดินตื้น มีกรวดลูกรังปนอยู่ในเนื้อดินและมีสภาพพื้นที่ลาดชันเล็กน้อย

๒. ชุดดินร้อยเอ็ด มีประมาณ ๓.๑% ของพื้นที่ทั้งหมด สภาพภูมิประเทศค่อนข้างราบเรียบเนื้อดินนั้น บนเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินทรายร่วน มีสีน้ำตาลเข้มถึงน้ำตาลอ่อน หน้าดินตื้นมีความลาดชัน ๒% ดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย หรือดินร่วนเหนียวมีการระบายน้ำดีเร็วมีการไหลบ่าของน้ำบนผิวดินช้า ปฏิกริยาของดินเป็นกรดจัดถึงกรดเล็กน้อย มีอินทรีย์วัตถุต่ำถึงปานกลางมีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำถึงปานกลาง เหมาะสำหรับการทำนาบริเวณที่พบดินชุดนี้ คือบริเวณหมู่ที่ ๑,๒ และหมู่ที่ ๔

๓. ชุดดินศรีสงคราม มีประมาณ ๙.๗% สภาพภูมิประเทศราบเรียบเนื้อที่ดินชั้นบนเป็นดิน ร่วนปนทรายแข็ง หรือดินร่วนเหนียว มีสีน้ำตาลเข้มมากปนเทา มีความลาดชัน ๑% ดินล่างเป็นดินเหนียวมีสี น้ำตาลปนเทาดินชุดนี้มีการระบายน้ำเร็วมีการไหลบ่าของน้ำบนผิวดินช้า มีความสามารถให้น้ำไหลผ่านได้เร็วใน ชั้นบนและหน้าดินลึก มีอินทรีย์วัตถุปานกลาง มีธาตุฟอสฟอรัสต่ำ ธาตุโปรแตสเซียมต่ำถึงปานกลาง เป็นดิน ที่น้ำท่วมมาเหมาะในการทำนา บริเวณหมู่ที่ ๑,๒,๕ และหมู่ที่ ๘

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ภายในตำบลโนนสว่างมีลำห้วยสำคัญไหลผ่าน ดังนี้

๑. ลำห้วยอาฮง
๒. ลำห้วยนาดี
๓. ลำห้วยไผ่
๔. ลำห้วยลึก
๕. ลำห้วยกลาง
๖. ลำห้วยฝั่ง
๗. ลำห้วยคำอีเลิศ
๘. ลำห้วยเย็น

มีหนองน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ หนองท่อม หนองหัวลิง หนองแฮ่ หนองปลาโต หนองไผ่ หนองไฉ้ หนองงูเหลือม หนองฆ่าแฮ้ หนองสามขา หนองหัวช้าง หนองขี้ หนองตะไก่อ๊ หนองบ่อ หนองบัว หนองหัวโนนชาติ หนองหมากจับ

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในพื้นที่ไม่อยู่ในเขตป่าไม้

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลโนนสว่าง มีพื้นที่ประมาณ ๖๖.๘๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๑,๗๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๔๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของอำเภอเมืองบึงกาฬ มีพื้นที่ถือครองทำการเกษตรประมาณ ๓๗,๔๓๓ ไร่ หรือประมาณร้อยละ ๗.๕๖ ของพื้นที่อำเภอเมืองบึงกาฬ และแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน ดังนี้

จำนวนหมู่บ้านในตำบลโนนสว่าง

หมู่ที่	บ้าน	ผู้นำท้องถิ่น	หมายเหตุ
๑	โนนสว่าง	นายกงใจ แสงวงษ์	
๒	ชัยบาดาล	นายเดโช โหราจันทร์	
๓	สรรทวี	นายอภิรักษ์ ศรีชมชื่น	
๔	นาดี	นายประยูร คงบุญवास	
๕	ดอนบ่อ	นายสมเพียร เข้มศิริ	
๖	หนองดินดำ	นายสำรวย ด้วงหว่า	กำนัน
๗	บูรพา	นายบุญช่วย ชินคำ	
๘	หนองไฮ	นายบุญรัก พลภักดี	
๙	พรนิยม	นายนิกร ครองยุติ	
๑๐	โนนงาม	นายปรีดาศักดิ์ ภาวงศ์	
๑๑	โนนคู่	นายพล พันดี	

๒.๒ การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลโนนสว่าง มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลโนนสว่าง และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้แก่นายกเทศมนตรีตำบลโนนสว่าง จำนวน ๑ คน และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่างแบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต เขตที่ ๑ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑,๒,๕,๗,๘ เขตที่ ๒ ประกอบด้วยหมู่ที่ ๓,๔,๖,๙,๑๐,๑๑ โดยมีสมาชิกสภาเทศบาลเขตละ ๖ คน รวมทั้งหมด ๑๒ คน ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
๑	นายประครอง โคระธา	นายกเทศมนตรีตำบลโนนสว่าง	
๒	นายไสว สารสิทธิ์	ประธานสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๒	
๓	นายกฤตพร บุญฤทธิ์	รองประธานสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๒	
๔	นายดำรง พรหมบิน	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๑	
๕	นายขวัญบุญรอน จันทวงศ์	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๑	
๖	นายบุญตา พรหมสุมา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๑	
๗	นายสมคิด บุตรดา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๑	
๘	นางศิริเลิศ ศรีพุทธา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๑	
๙	นายทศพล ทีหอคำ	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๑	
๑๐	นางไพวัลย์ มงคลชู	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๒	
๑๑	นายพรชัย แสงใส	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๒	
๑๒	นายวิษณุ วารุกะ	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๒	
๑๓	นางสุนิตรา ทองสุทธิ์	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง เขต ๒	

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๖,๘๗๖ คน แยกเป็นชาย ๓,๔๓๐ คน หญิง ๓,๔๔๖ คน มีจำนวนครัวเรือน ๒,๑๔๖ ครัวเรือน แยกได้ดังนี้

ข้อมูลประชากรตำบลโนนสว่าง วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ จากห้องทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนสว่าง

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	ชาย	หญิง	จำนวน ครัวเรือน
๑	โนนสว่าง	๑,๐๕๒	๕๑๗	๕๓๕	๒๙๘
๒	ชัยบาดาล	๕๕๔	๒๗๘	๒๗๖	๑๘๖
๓	สรรทวี	๕๗๑	๓๐๑	๒๗๐	๑๘๘
๔	นาดี	๗๓๑	๓๖๗	๓๖๔	๑๙๗
๕	ดอนปอ	๗๕๐	๓๕๔	๓๙๖	๒๐๖
๖	หนองดินดำ	๔๔๘	๒๒๖	๒๒๒	๑๒๔
๗	บุรพา	๗๙๙	๔๐๑	๓๙๘	๒๒๐
๘	หนองไฮ	๒๕๖	๑๓๗	๑๑๙	๑๕๙
๙	พรนิยม	๗๕๐	๓๘๐	๓๗๐	๒๕๔
๑๐	โนนงาม	๔๕๔	๒๒๕	๒๒๙	๑๑๒
๑๑	โนนตู	๕๑๑	๒๔๔	๒๖๗	๒๐๑
	รวม	๖,๘๗๖	๓,๔๓๐	๓,๔๔๖	๒,๑๔๖

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากร

* ประชากรตามที่อยู่จริงตามช่วงอายุ ทั้งสิ้น ๕,๐๕๕ คน แยกเป็นชาย ๒,๕๕๒ คน หญิง ๒,๕๐๓ คน แยกเป็น

ช่วงอายุประชากร	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
น้อยกว่า ๑ ปีเต็ม	๑	๕	๖
๑ ปีเต็ม - ๒ ปี	๓๑	๒๒	๕๓
๓ ปีเต็ม - ๕ ปี	๗๗	๕๕	๑๓๒
๖ ปีเต็ม - ๑๑ ปี	๑๖๙	๑๙๐	๓๕๙
๑๒ ปีเต็ม - ๑๔ ปี	๑๐๒	๙๕	๑๙๗
๑๕ ปีเต็ม - ๑๗ ปี	๑๑๑	๘๑	๑๙๒
๑๘ ปีเต็ม - ๒๕ ปี	๒๖๑	๒๓๕	๔๙๖
๒๖ ปีเต็ม - ๔๙ ปี	๑,๐๓๗	๑,๐๓๘	๒,๐๗๕
๕๐ ปีเต็ม - ๖๐ ปีเต็ม	๓๘๗	๔๑๑	๗๙๘
มากกว่า ๖๐ ปีเต็ม ขึ้นไป	๓๗๖	๓๗๑	๗๔๗
รวมทั้งหมด	๒,๕๕๒	๒,๕๐๓	๕,๐๕๕

*จากการสำรวจข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๙ สํารวจจากจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริงจากการสำรวจนี้อาจไม่เท่ากับจำนวนประชากรที่มีอยู่ในทะเบียนบ้าน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ข้อมูลสถานศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง
ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านโนนสว่าง ม.๙ , โรงเรียนบ้านดอนปอ ม.๕
- โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง
โรงเรียนหนองเข็งวิทยาคม ม.๙
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๒ แห่ง
ประกอบด้วย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาดี ม.๔, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีสุ่มังคลาราม

ข้อมูลผู้ที่จบการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
ไม่เคยศึกษา	๔๖	๔๔	๙๐
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	๗๙	๖๕	๑๔๔
ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา	๑๔	๒๕	๓๙
จบชั้นประถมศึกษา (ป.๔ , ป.๗ , ป.๖)	๑,๖๐๖	๑,๕๙๐	๓,๑๙๖
มัธยมศึกษาตอนต้น (มศ.๑-๓,ม.๑-๓)	๓๘๑	๓๓๗	๗๑๘

ระดับการศึกษา	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
มัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ.๔-๕, ม.๔-๖,ปวช.)	๓๐๑	๓๐๘	๖๐๙
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	๖๕	๔๗	๑๑๒
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	๕๖	๘๖	๑๔๒
สูงกว่าปริญญาตรี	๔	๑	๕
รวมทั้งหมด	๒,๕๕๒	๒,๕๐๓	๕,๐๕๕

*จากการสำรวจข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๙ สํารวจจากจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริงจากการสำรวจนี้ อาจไม่เท่ากับจำนวนประชากรที่มีอยู่ในทะเบียนบ้าน

๔.๒ สาธารณสุข

ในด้านสาธารณสุข ตำบลโนนสว่างมีสถานพยาบาล จำนวน ๒ แห่ง คือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโนนสว่าง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านดอนปอ มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ครบ ทั้ง ๑๑ หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น ๑๑๔ คน ๒ แห่ง
(รพ.สต.ตำบลโนนสว่าง/รพ.สต.ตำบลบ้านดอนปอ)
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ๑ แห่ง
อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๔ ยาเสพติด

พื้นที่ในตำบลโนนสว่าง ถือว่าเป็นพื้นที่ใกล้เขตชายแดนลาวที่มีการลำเลียงยาเสพติดผ่านชายแดน โดยเฉพาะวัยแรงงานและเยาวชน

วัยแรงงาน กลุ่มผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่กรีดยางพาราในช่วงกลางคืน กลางวันรับจ้างเวลาพักผ่อนน้อยการเข้าไปมีส่วนพัวพันยาเสพติด (ยาบ้า) เพราะคิดว่าทำให้มีกำลังวังชาในการทำงาน ไม่ง่วง ไม่นเหนื่อย สามารถทำงานได้ตลอดทั้งวัน

เด็กและเยาวชน ตำบลโนนสว่างส่วนหนึ่งไม่ได้เรียนหนังสือทำให้มีการชักชวนเพื่อนมั่วสุมเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากขึ้นเนื่องจากยาเสพติด (ยาบ้า) จัดหาได้ง่าย

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

-

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ตำบลโนนสว่าง มีเส้นทางคมนาคมหลัก ๓ สาย คือ ทางหลวงหมายเลข ๒๑๔๗ มีความยาว ๖ กิโลเมตร เป็นเส้นทางที่อยู่ตอนเหนือของตำบลเชื่อมต่อระหว่างตำบลโนนสว่างกับตำบลไคสี โดยผ่านชุมชนหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ เป็นถนนลาดยางขนาดผิวจราจร ๖ เมตร ทางหลวง รพช.หมายเลข ๓๐๔๑ มีความยาว ๑๑,๔๘๕ กิโลเมตร สภาพถนนเป็นลูกรังยังไม่มีทางขยายและปรับปรุงผิวจราจรและทางหลวง รพช.หนองคายหมายเลข ๔๐๓๒ มีความยาว ๑๙,๒๐๐ กิโลเมตร เป็นเส้นทางอยู่แนวตะวันออกของตำบลเชื่อมต่อระหว่างบ้านบุรพา - บ้านโคกกระแซ ตำบลศรีชมภู ถนนเป็นลูกรังปรับปรุงผิวจราจรเป็นลาดยางบางช่วงสภาพการจราจรที่เชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้านบางส่วนเป็นถนนคอนกรีต และมีบางส่วนที่ยังไม่สะดวกต้องปรับปรุง

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลโนนสว่างมีการใช้ระบบไฟฟ้าทุกหมู่บ้าน จำนวน ๒,๑๔๖ ครั้วเรือน

๕.๓ การประปา

ตำบลโนนสว่างมีการใช้ระบบน้ำประปาของเทศบาลตำบลโนนสว่าง จำนวน ๖ หมู่บ้าน และผู้ใช้น้ำประปาหมู่บ้าน จำนวน ๕ หมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันประชาชนตำบลโนนสว่างใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกครัวเรือน

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ตำบลโนนสว่างมีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

เกษตรกรตำบลโนนสว่าง เดิมการประกอบอาชีพจะเป็นลักษณะกิจกรรมเดียว คือ ทำนา อย่างเดียวแต่ในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนอาชีพหลัก คือ ทำนา ทำสวนยางพารา ไม้ผล และเริ่มมีการทำการผลิตในลักษณะการทำกิจกรรมหลายอย่างรวมกัน ในรูปแบบไร่นาสวนผสม

ลักษณะการใช้ที่ดินของเกษตรกร ส่วนใหญ่จะถูกใช้ปลูกพืชครั้งเดียวต่อไป ตามฤดูกาล เพาะปลูกโดยจะมีการไถพรวนครั้งที่ ๑ ก่อน เพื่อกำจัดวัชพืชรากก่อนปลูกแล้วจึงไถพรวนดินเพื่อปลูกพืช พืชที่ปลูกได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง

อาศัยธรรมชาติเป็นหลัก เมื่อถึงฤดูฝนจะมีการไถดินและหว่านเมล็ดพืชเพาะปลูก เมื่อถึงฤดูแล้งจะมีการปลูกพืชฤดูแล้งบ้างในเขตที่มีแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น การปลูกข้าวโพดและการทำนาปรัง

การปลูกพืชในตำบลโนนสว่าง

ลำดับที่	ชนิดพืช	จำนวน ครัวเรือน	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	ข้าวนาปี	๙๓๔	๑๕,๓๐๐	๑๒,๐๘๖	๒,๔๔๑	๒๐๑.๙๙
๒	ยางพารา	๘๔๔	๑๕,๖๖๐	๖,๖๐๖	๐	๐.๐๐
๓	ยูคาลิปตัส	๗๐	๖๖๙	๑๖๑	๐	๐.๐๐
๔	ปาล์มน้ำมัน	๓๙	๕๒๐	๗๕	๐	๐.๐๐
๕	มันสำปะหลัง	๒๓	๓๔๕	๑๐๙	๑๘๙	๑,๗๒๙.๓๖
๖	ข้าวนาปรัง	๘	๑๗๒	๑๑๓	๒๓	๒๐๕.๘๔
๗	ข้าวไร่	๔	๒๗	๒๗	๕	๑๘๖.๖๗
๘	ไม้ยืนต้นอื่นๆ	๑	๗	๐	๐	๑๘๖.๖๗
๙	มะม่วง	๑	๒	๒	๐	๐.๐๐
๑๐	ลูกเหลียง	๑	๒๙	๐	๐	๐.๐๐
๑๑	ถั่วฝักยาว	๑	๑	๑	๐	๐.๐๐
๑๒	พริกขี้หนูเม็ดใหญ่	๑	๑	๑	๐	๐.๐๐
๑๓	มันฝรั่ง	๑	๒	๒	๐	๐.๐๐
๑๔	ลำไย	๑	๓	๓	๐	๐.๐๐
๑๕	พริกขี้หนูเม็ดเล็ก	๑	๑	๑	๐	๐.๐๐
๑๖	กล้วยน้ำว้า	๑	๕	๕	๐	๐.๐๐
๑๗	ลูกเนียง	๑	๑๐	๐	๐	๐.๐๐

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร

๖.๒ การประมง

ตำบลโนนสว่างมีพื้นที่ในการทำประมงสัตว์น้ำ เช่น มีการจับปลาไว้เพื่อบริโภคในครัวเรือน ถ้าเหลือจึงจำหน่ายเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว สถานที่ในการประมงตามใหญ่ แ่งอาสง ฯลฯ

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลโนนสว่างมีการเลี้ยงสัตว์แบบหลากหลาย เช่น มีการเลี้ยงสัตว์ปีกไว้เพื่อบริโภคในครัวเรือน ถ้าเหลือจึงจำหน่าย ในรายที่มีโรงสีจะมีการเลี้ยงสุกรไว้เพื่อจำหน่าย ในลักษณะเลี้ยงเป็นรายย่อย การเลี้ยงโค กระบือ เลี้ยงไว้เพื่อใช้แรงงาน และเลี้ยงเพื่อขายเนื้อ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ตารางการเลี้ยงสัตว์ในตำบลโนนสว่าง

การทำปศุสัตว์						
ลำดับที่	ชนิดสัตว์เลี้ยง	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนสัตว์ (ตัว)	จำนวนรุ่นต่อปี (รุ่น)	ปริมาณการผลิต (ตัว)	ปริมาณการผลิต (กิโลกรัม)
๑	ไก่พื้นเมือง	๒๔	๑,๗๕๕	๖๙	๐	๐
๒	กระบือ	๑๘	๑๕๗	๐	๓,๒๒๐	๐
๓	โคเนื้อ	๙	๗๔	๐	๒๕	๐
๔	สุกร	๗	๑๓๙	๙	๑๖	๐
๕	เป็ดเทศ	๖	๓๒๐	๒๔	๐	๐
๖	ไก่ชน	๕	๒๖๓	๑๑	๐	๐
๗	เป็ดเนื้อ	๒	๘๐	๒	๐	๐

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ						
ลำดับที่	ชนิดสัตว์เลี้ยง	จำนวน ครัวเรือน	เนื้อที่กระชัง (ตารางเมตร)	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (ตัว)	ผลผลิต (กิโลกรัม)
๑	ปลานิล	๑๒	๐	๒๘	๔๓,๘๕๐	๑,๒๕๐
๒	ปลาดุก	๘	๐	๑๓	๓,๗๐๐	๗๐๐
๓	ปลาดุกปักก้อย	๓	๐	๔	๒,๕๐๐	๐
๔	ปลาตะโกก	๑	๐	๑	๐	๐
๕	ปลาสลิด	๑	๐	๑	๐	๐
๖	ปลาจาระเม็ด	๑	๐	๒	๐	๐
๗	ปลาตะเพียน	๑	๐	๑	๑,๐๐๐	๐
๘	ปลาไน	๑	๐	๑	๐	๐

ที่มา : ระบุฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร

๖.๔ การบริการ

ตำบลโนนสว่างมีสถานที่ให้บริการประชาชน ดังนี้

๑. เทศบาลตำบลโนนสว่าง เป็นองค์กรหลักในชุมชนที่ให้การช่วยเหลือและให้บริการต่างๆ ให้แก่เกษตรกร โดยเฉพาะการพัฒนาชุมชนในทุกๆด้าน

๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโนนสว่าง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านดอนปอ เป็นองค์กรของกระทรวงสาธารณสุขที่ให้บริการด้านสุขภาพ อนามัยคนในชุมชน ให้บริการแก่เกษตรกรตำบลโนนสว่าง

๓. โรงเรียนหนองเข็งวิทยาคม โรงเรียนบ้านโนนสว่าง และโรงเรียนบ้านดอนปอ เป็นองค์กรของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้บริการด้านการศึกษาของชุมชน

๔. ศูนย์ กศน.หมู่ที่ ๙ บ้านพรนิยม (รอเป็นทางการ)

๖.๕ การท่องเที่ยว

ภายในพื้นที่ตำบลโนนสว่างมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ วัดถ้ำศรีวิไลย์วราราม ตั้งอยู่ในบริเวณหมู่ที่ ๑ เส้นทางไปบ้านดอนปอ และหนองอาสง ตั้งอยู่ในบริเวณด้านทิศเหนือของหมู่บ้านที่ ๕ บ้านดอนปอ เป็นสถานที่สำคัญสำหรับพักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งประมงธรรมชาติที่ประชาชนในท้องถิ่นและตำบลใกล้เคียงประกอบอาชีพจับสัตว์น้ำเพื่อบริโภค

๖.๖ อุตสาหกรรม

เทศบาลตำบลโนนสว่างมีแหล่งอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์คอนกรีต เช่น หล่อเสา หล่อท่อ ฯลฯ จำนวน ๒ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๑. ห้องพัก	จำนวน	๑	แห่ง
๒. ปั้มน้ำมัน (หัวจ่าย)	จำนวน	๒	แห่ง
๓. ปั้มน้ำมัน(ปั้มหลอด)	จำนวน	๔	แห่ง
๔. ลานรับซื้อขี้ยาง	จำนวน	๗	แห่ง

ประกอบด้วย

- ร้าน พ.ภักดียางพารา เลขที่ ๒๑๒ ม.๑
- ร้าน ส.ยางพารา เลขที่ ๑๑๕ ม.๕
- ร้านรุ่งเจริญยางพารา เลขที่ ๗๗ ม.๓
- ร้านมุกดายางพารา เลขที่ ๖๐ ม.๘
- ร้านทองรุ่งยางพารา เลขที่ ๑๕ ม.๘
- ร้านบุญล้นการยาง เลขที่ ๕๕ ม.๖
- ร้านอิงฟ้ายางสด เลขที่ ๙๖ ม.๔

๕. โรงสี	จำนวน	๖	แห่ง
๖. ร้านเสริมสวย	จำนวน	๕	แห่ง
๗. ร้านคอมพิวเตอร์,ร้านเกม	จำนวน	๒	แห่ง
๘. ร้านซ่อม/อู่รถ	จำนวน	๓	แห่ง
๙. ร้านค้า/ร้านอาหาร	จำนวน	๕๕	แห่ง
๑๐. ร้านขนมจีน หมู่ที่ ๑	จำนวน	๒	แห่ง
๑๑. ร้านรับซื้อของเก่า	จำนวน	๒	แห่ง
๑๒. โรงผลิตน้ำดื่มหมู่ที่ ๘	จำนวน	๑	แห่ง
๑๓. ร้านอุปกรณ์ก่อสร้าง/ร้านหล่อเสา	จำนวน	๒	แห่ง
๑๔. ร้านคลินิกร้านขายยา	จำนวน	๑	แห่ง
๑๕. ร้านซ่อมเครื่องไฟฟ้า	จำนวน	๑	แห่ง
๑๖. ร้านเกี่ยวกับโทรคมนาคมเสารับ-ส่งสัญญาณโทรศัพท์			
- บริษัททรูมูฟ เอสยูนิเวอร์แซลคอมมิวนิเคชั่นจำกัด			
- บริษัทแพกซ์ไลฟ์			
๑๗. ตลาดสด ม.๙	จำนวน	๑	แห่ง
๑๘. ร้านอุปกรณ์การเกษตร	จำนวน	๑	แห่ง

ที่มา : จากข้อมูลผู้เสียภาษีประจำปี พ.ศ.๒๕๕๙

๑๙. ข้อมูลกลุ่มอาชีพ/วิสาหกิจชุมชน จำนวน ๑๗ กลุ่ม ผลิตภัณฑ์ที่เด่นๆ ในชุมชน

ดังนี้ ทอเสื่อ,ทอกก,เลี้ยงกบ,เลี้ยงปลา,เลี้ยงหมู

๖.๘ แรงงาน

การใช้แรงงานสำหรับประกอบอาชีพด้านการเกษตรในเขตพื้นที่ตำบลโนนสว่าง มีการใช้แรงงานเกษตรที่อยู่ในครัวเรือนเท่านั้น โดยเฉลี่ยครัวเรือนละ ๒-๔ คน

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

ตำบลโนนสว่าง มีจำนวน ๑๑ หมู่บ้าน และมีข้อมูลพื้นฐานแต่ละหมู่บ้านดังนี้

หมู่ ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ครัวเรือนเกษตรกร	จำนวน ประชากร (คน)	ชาย (คน)	หญิง(คน)
๑	โนนสว่าง	๒๙๘	๑๘๘	๑,๐๕๒	๕๑๗	๕๓๕
๒	ชัยบาดาล	๑๘๖	๙๕	๕๕๔	๒๗๘	๒๗๖
๓	สรรทวี	๑๘๘	๑๐๘	๕๗๑	๓๐๑	๒๗๐
๔	นาดี	๑๙๗	๑๕๖	๗๓๑	๓๖๗	๓๖๔
๕	ดอนปอ	๒๐๖	๑๔๗	๗๕๐	๓๕๔	๓๙๖
๖	หนองดินดำ	๑๒๔	๘๑	๔๔๘	๒๒๖	๒๒๒
๗	บุรพา	๒๒๐	๑๕๓	๗๙๙	๔๐๑	๓๙๘
๘	หนองไฮ	๑๕๙	๕๖	๒๕๖	๑๓๗	๑๑๙
๙	พรนิยม	๒๕๔	๑๒๒	๗๕๐	๓๘๐	๓๗๐
๑๐	โนนงาม	๑๑๒	๘๓	๔๕๔	๒๒๕	๒๒๙
๑๑	โนนคู่	๒๐๑	๘๕	๕๑๑	๒๔๔	๒๖๗
รวม		๒,๑๔๖	๑,๒๗๔	๖,๘๗๖	๓,๔๓๐	๓,๔๔๖

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

มีพืชหลักอยู่ ๓ ชนิด เรียงลำดับดังนี้

๑. ข้าว ผลผลิตเฉลี่ย ๓๐๐ กิโลกรัม/ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๔๐๐ บาท
๒. ยางพารา ผลผลิตเฉลี่ย ๒๔๐ กิโลกรัม/ไร่ ต้นทุนการผลิต ๗,๖๐๐ บาท
๓. มันสำปะหลัง ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๐๐๐ บาท

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ภายในตำบลโนนสว่างมีลำห้วยสำคัญไหลผ่าน ดังนี้

๑. ลำห้วยอาฮง
๒. ลำห้วยนาดี
๓. ลำห้วยไผ่
๔. ลำห้วยลึก
๕. ลำห้วยกลาง
๖. ลำห้วยฝั่ง
๗. ลำห้วยคำอีเลิศ
๘. ลำห้วยเย็น

มีหนองน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ หนองท่อม หนองหัวลิง หนองแฮ่ หนองปลาโต หนองไผ่ หนองไฉ้ หนองงูเหลือม หนองฆ่าแฮ้ หนองสามขา หนองหัวช้าง หนองผู้ หนองตะไกร้ หนองบ่อ หนองบัว หนองหัวโนนชาติ หนองหมากจับ

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

- ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๒ แห่ง
- ประปาเทศบาล จำนวน ๕ แห่ง
- แหล่งน้ำธรรมชาติ ๑๖ แห่ง
- น้ำบาดาลหยอดเหรียญ จำนวน ๕ แห่ง

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรตำบลโนนสว่าง นับถือศาสนาพุทธ และมีความเชื่อเรื่องภูตผี อยู่บ้าง โดยยึดหลักกันมาตามบรรพบุรุษ เกษตรกรส่วนใหญ่จะรวมใจกันหยุดทำงานในวันพระ และวันสำคัญทางศาสนาเพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และจะหยุดทำงานด้านการเกษตรต่างๆ ถ้าในชุมชนเกิดการเสียชีวิตของเพื่อนบ้านในชุมชน

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม อิทธิพลทางความคิด (ค่านิยม) ชุมชนตำบลโนนสว่าง จะยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีแบบดั้งเดิม คือ ฮีต ๑๒ ครอง ๑๔ ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาไม่เปลี่ยนแปลงและยังคงยึดถือค่านิยมแบบดั้งเดิม

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นของเกษตรกรตำบลโนนสว่าง ได้แก่

๑. เครื่องจักรสานด้านประมง
๒. การทำน้ำหมักชีวภาพ
๓. การทอผ้าฝ้าย
๔. การทอเสื่อ , ทอกก

๘.๔ สิ้นค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สิ้นค้าพื้นเมืองของตำบลโนนสว่างได้แก่ เครื่องจักรสาน , เสื่อผือ , เสือกก สิ้นค้าเหล่านี้จะเป็นของฝากญาติๆผู้มาเยือน

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

ตำบลโนนสว่าง มีหนองน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ หนองท่อม หนองหัวลิง หนองแฮ่ หนองปลาโต หนองไผ่ หนองไฉ้ หนองงูเหลือม หนองฆ่าแฮ้ หนองสามขา หนองหัวช้าง หนองผู้ หนองตะไกร้ หนองบ่อ หนองบัว หนองหัวโนนชาติ หนองหมากจับ

๙.๒ ป่าไม้

- ในพื้นที่ไม่อยู่ในเขตป่าไม้

๙.๓ ภูเขา

- ในพื้นที่ไม่มีภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

จุดแข็ง มีแหล่งน้ำธรรมชาติเพียงพอ น้ำท่าเพียงพอ น้ำฝนอยู่ในเกณฑ์ดี มลพิษน้ำเสีย ขยะและกากของเสีย มลพิษทางอากาศ ยังอยู่ในเกณฑ์ปลอดภัยต่อประชาชน

จุดอ่อน มีสภาพป่าเหลือน้อย คุณภาพดินไม่ดี ไร่นามีสารพิษจากสารเคมีตกค้าง คุณภาพน้ำจะมีปัญหาในอนาคต ขยะและกากของเสียเริ่มมีปัญหาเป็นมลพิษต่อประชาชน

๑๐. จุดเด่นของพื้นที่ (ที่เอื้อต่อการพัฒนาตำบล)

หนองอาจมีพื้นที่กว้าง ๔,๘๐๐ ไร่ เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญที่มีขนาดกว้างทัศนียภาพสวยงามซึ่งในอนาคตจะปรับปรุงและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของตำบลโนนสว่าง และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในพื้นที่

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนา
ท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

ส่วนที่ ๒
สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐) และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒) ขึ้นมา เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙) (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐) (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) อันมีลักษณะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี โดยเทศบาลได้ใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจ่ายขาดเงินสะสม เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการที่ขอให้หน่วยงานอื่นมาดำเนินงานให้ รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปี

ทั้งนี้ เทศบาลได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าว ตามแผนพัฒนาซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

➤ **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)**

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๕๗	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕๕	๒๑
๒. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑	-
๓. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๘	๔
๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๕๗	๔๔
๕. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านระบบข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓	-
๖. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริหารในท้องถิ่น	๑	-
๗. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	๕๖	๑๖
รวมทั้งสิ้น	๑๘๒	๘๕
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		๔๖.๗๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาสามปี	บรรจุในเทศบัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปรากฏในแผนฯ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕๕	๒๖	๔๗.๒๗
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑	-	๐.๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๘	๖	๗๕.๐๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๕๗	๔๘	๘๔.๒๑
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓	๒	๖๖.๖๖
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริหารในท้องถิ่น	๑	-	๐.๐๐
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	๕๖	๕๑	๙๑.๐๗
รวม	๑๘๒	๑๓๓	๗๓.๐๗

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๕๘	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๗๒	๓
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๒	๒
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๘	๒
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๕๙	๓๓
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๖	๕
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริหารในท้องถิ่น	๑	-
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	๕๖	๓๕
รวมทั้งสิ้น	๒๐๔	๘๐
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		๓๙.๒๑

/ยุทธศาสตร์...

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาสามปี	บรรจุในเทศบัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปรากฏในแผนฯ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๗๒	๒๙	๔๐.๒๗
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๒	๒	๑๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๘	๖	๗๕.๐๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๕๙	๕๕	๙๓.๒๒
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๖	๓	๕๐.๐๐
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริหารในท้องถิ่น	๑	-	๐.๐๐
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	๕๖	๓๗	๖๖.๐๗
รวม	๒๐๔	๑๓๓	๖๕.๑๙

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๕๙	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๘๐	
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๘	
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๒	
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๙๙	
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๕	
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริหารในท้องถิ่น	๒	
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	๔๑	
รวมทั้งสิ้น	๒๔๗	
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		

/ยุทธศาสตร์...

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ใน แผนพัฒนาสาม ปี	บรรจุในเทศ บัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละ ของโครงการที่ ปรากฏในแผนฯ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๘๐	๒๔	๓๐.๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๘	๔	๕๐.๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๒	๕	๔๑.๖๖
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๙๙	๓๕	๓๕.๓๕
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๕	๒	๔๐.๐๐
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริหารในท้องถิ่น	๒	๒	๑๐๐
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	๔๑	๓๓	๘๐.๔๘
รวม	๒๔๗	๑๐๕	๔๒.๕๑

ผลการดำเนินงาน (ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ กับ ๒๕๕๘)								
การดำเนินงาน	แผนพัฒนา สามปี ๒๕๕๗	แผนการ ดำเนินงาน ๒๕๕๗	เทศ บัญญัติ ๒๕๕๗	ดำเนิน การ ได้จริง	แผนพัฒนา สามปี ๒๕๕๘	แผนการ ดำเนินงาน ๒๕๕๘	เทศ บัญญัติ ๒๕๕๘	ดำเนิน การ ได้จริง
จำนวนโครงการ	๑๘๒	๑๔๔	๑๓๓	๘๕	๒๐๔	๒๐๔	๑๓๓	๘๐
ร้อยละ	-	๗๙.๑๒	๗๓.๐๗	๔๖.๗๐	-	๑๐๐	๖๕.๒๐	๓๙.๒๑

ผลการดำเนินงาน (ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กับ ๒๕๕๙)								
การดำเนินงาน	แผนพัฒนา สามปี ๒๕๕๘	แผนการ ดำเนินงาน ๒๕๕๘	เทศ บัญญัติ ๒๕๕๘	ดำเนิน การ ได้จริง	แผนพัฒนา สามปี ๒๕๕๙	แผนการ ดำเนินงาน ๒๕๕๙	เทศ บัญญัติ ๒๕๕๙	ดำเนิน การ ได้จริง
จำนวนโครงการ	๒๐๔	๒๐๔	๑๓๓	๘๐	๒๔๗	๘๖	๑๐๕	
ร้อยละ	-	๑๐๐	๖๕.๒๐	๓๙.๒๑	-	๓๔.๘๑	๔๒.๕๑	

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ ตามแผนพัฒนาดังนี้

ผลการดำเนินงาน (ตารางเปรียบเทียบ งบประมาณ ๒๕๕๙ กับ ๒๕๖๐)								
การดำเนินงาน	แผนพัฒนา สามปี ๒๕๕๙	แผนการดำเนินงาน ๒๕๕๙	เทศบัญญัติ ๒๕๕๙	ดำเนิน การ ได้จริง	แผนพัฒนา สามปี ๒๕๖๐	แผนการดำเนินงาน ๒๕๖๐	เทศบัญญัติ ๒๕๖๐	ดำเนิน การ ได้จริง
จำนวนโครงการ	๒๔๗	๘๖	๑๐๕		๒๑๓	๘๔	๘๔	ยังไม่ได้ดำเนินการ
ร้อยละ	-	๓๔.๘๑	๔๒.๕๑		-	๓๙.๐๐	๓๙.๐๐	

๑.๒ การประเมินผลการทำงานนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

ซึ่งแผนพัฒนาของเทศบาลสามารถนำไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ดังนี้

(๑) เชิงปริมาณ

➤ งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๘๒ โครงการ

สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๘๕ โครงการ

คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๐

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙)

เทศบาลสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไปของแผนและสามารถดำเนินการได้ในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘**

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๒๐๔ โครงการ

สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๘๐ โครงการ

คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๒๑

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐)

เทศบาลสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปของแผนและสามารถดำเนินการได้ในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙**

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๒๔๗ โครงการ

สามารถดำเนินการได้ จำนวน โครงการ

คิดเป็นร้อยละ

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑)

เทศบาลสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์มากกว่าร้อยละ ๙๐ ขึ้นไปของแผนและสามารถดำเนินการได้ในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐**

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๒๑๓ โครงการ

คาดว่าจะสามารถดำเนินการได้ จำนวน ๘๔ โครงการ

คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๐๐

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒)

เทศบาลจะดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์มากกว่าร้อยละ ๘๐ ขึ้นไปของแผนและสามารถดำเนินการได้ในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา

(๒) **เชิงคุณภาพ**

เทศบาลได้ดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดต่อประชาชนโดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม ซึ่งเทศบาลได้ดำเนินการประเมินความพึงพอใจสรุปได้ดังนี้

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗**

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของเทศบาลตำบลโนนสว่างในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมตามยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจในระดับพอใจคิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๒ เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาผลการประเมิน

ความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจถึง ร้อยละ ๖๐.๓๗ ความพอใจของประชาชนมากกว่าปีที่ผ่านมเล็กน้อยที่ ๔.๑๕ ซึ่งประเมินได้ว่าควรจะมีบริหารจัดการดำเนินงานให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจมากกว่านี้ ความพึงพอใจน่าจะอยู่ที่ ร้อยละ ๘๐

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘**

ประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับพอใจ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๒๘
ระดับพอใจ

- พพอใจสูงสุด ร้อยละ ๕๖.๙๗
- พพอใจต่ำสุด ร้อยละ ๕๒.๑๙

ระดับพอใจ (ตามประเด็นการพัฒนา)

- พพอใจสูงสุด ร้อยละ ๕๔.๑๔
- พพอใจต่ำสุด ร้อยละ ๕๑.๑๙

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙**

ประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๔๒
ระดับพอใจ

- พพอใจสูงสุด ร้อยละ ๗๑.๙๓
- พพอใจต่ำสุด ร้อยละ ๖๕.๖๗

ระดับพอใจ

- พพอใจสูงสุด ร้อยละ
- พพอใจต่ำสุด ร้อยละ ๖๕.๕๓

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐** คาดว่าจะสามารถทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจมาก ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่มีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของเทศบาลนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน
๒. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน
๓. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
๔. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
๖. เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
๗. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
๑๐. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง
๑๑. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุขภัย
๑๓. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
๑๔. ปัญหาใช้เลือดออกลดลง

๑๖. ชยะในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง
 ๑๗. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข
 ๑๘. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
 ๑๙. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของเทศบาล
 ๒๐. ประชาชนได้รับบริการจากงานบริการต่างๆ ของเทศบาลด้วยความสะดวก
- สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้
๑. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับการสัญจรไปมา
 ๒. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน
 ๓. การกำจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของเทศบาลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ สามารถดำเนินการได้ตามที่ประชาชนต้องการ ซึ่งการดำเนินงานนั้นก็สามารถส่งผลกระทบต่อชุมชนในเขตเทศบาล ดังนี้

๑. การก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้นในเขตเทศบาล ทำให้การระบายน้ำได้เข้าเกิดน้ำท่วมขังในบางจุด ทำให้เทศบาลต้องเร่งก่อสร้างรางระบายน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว
๒. การพัฒนาเจริญขึ้นทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัด ก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก โรคมือ ท้าว ปาก เป็นต้น
๓. เมื่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น แต่หน่วยบริการด้านสาธารณสุขมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ
๔. การก่อสร้างทางระบายน้ำในชุมชนสามารถระบายน้ำได้ แต่ผลกระทบคือปลายทางที่เป็นพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย เพราะปลูกไม่ได้ เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคต่างๆ

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ปัญหา

- ๑) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร
- ๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
- ๓) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก
- ๕) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะสามารถดำเนินการได้

อุปสรรค

- ๑) การขาดความรู้เรื่องระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างมาก
- ๒) เทศบาลมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน
- ๓) เทศบาลสามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การดำเนินงานของเทศบาลควรจะเป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ
- ๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสามปี
- ๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในงบประมาณนั้น
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- ๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

➤ งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

ปัญหา

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลยังมีบางโครงการ/กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ ไม่มีในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๒) เทศบาลไม่สามารถบรรจุโครงการ/กิจกรรมในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมและครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๓) เทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

อุปสรรค

- ๑) เทศบาลตำบลโนนสว่างมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนได้ทั้งหมด
- ๒) เทศบาลตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามภารกิจแต่ละด้านบางรายการยังไม่เพียงพอและบางรายการมากเกินไป ทำให้ต้องโอนเพิ่ม โอนลด และตั้งจ่ายรายการใหม่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา การขาดแคลนน้ำในการอุปโภค-บริโภค และปัญหาภาวะภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

(๒) การบริการประชาชน

๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี

๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล

๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน

๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ปัญหา

๑) เทศบาลตำบลโนนสว่างได้รับการจัดสรรงบประมาณรายรับบางประเภทและเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาลน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งไม่ได้รับตามที่ตั้งประมาณการรายรับไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการได้ทั้งหมด

๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ

๓) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก

๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

อุปสรรค

๑) อำนาจหน้าที่มีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรปรับปรุงระบบท่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาขยะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น
- ๒) ควรปรับสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๓) เทศบาลควรจัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ผ่านทางหอกระจายข่าวมากกว่านี้และประชาสัมพันธ์ข่าวบ่อยๆ
- ๔) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ –๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาความปรารถนาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในกาที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑.๑.๑ ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๑.๑.๒ สารสำคัญ

๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็ว และในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาค่าเฉลี่ยต่ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาค่าเฉลี่ยตกต่ำในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ใน

พื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปีข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการ

คลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ และการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐ ก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดินที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิด

จากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคุมไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะย่ำต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านั้นได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคทุนปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้อ้างอิงเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็น การสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว

และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้ ประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๑.๑.๓ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และ**มีความมั่นคงในทุกมิติ** ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลางที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ **ชุมชน** มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐาน เศรษฐกิจ และ สังคม แห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบคลุมอายุเต็มวัย

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑.๑.๔ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตทางการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระดานการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาภพกับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา ความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๑.๕ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๑.๑.๖ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการ จัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ของเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อมมีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาล จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑.๒.๑ กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

(๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม

(๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ

(๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๑.๒.๒. สถานะของประเทศ

๑.๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๑. ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑)

จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ อยู่อัตราประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมา การขยายตัวทางเศรษฐกิจจะชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลง ซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๓. ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของ

ผลิตภาพการผลิตรวม ลดจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๔. การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี

๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการเงินการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๕. อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๖. สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น จากการผลักดันกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๗. สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและ

การพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๑.๒.๓ ด้านสังคม

๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเนอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอ

ค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒. คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดคริวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยคริวเรือนเดี่ยว คริวเรือน ๑ รุ่น และคริวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๓. คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๕ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๔. สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๕. ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี ๒๕๕๖ มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตามแรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๖. คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ

๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตามสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้อ่อนกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๗. วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติดังกล่าวทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๘. ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๙. ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๑.๒.๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕.๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๘๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ อ่างน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของต้นทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒. ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตร และการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๓. ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต้นๆ ของโลก

๑.๒.๕ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการ

ประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน อยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประคบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอ่ยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒. ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจ ให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้

งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙.๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๘๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๘๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์กรบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๓. ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๑.๒.๖ บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๑ บริบทภายใน

(๑) ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ

ละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมุติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้สูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

(๒) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

(๓) ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม

ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึง บริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหา อาชญากรรมและยาเสพติด

(๔) ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของ เมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้าง พื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัย การผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของ แรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของ ประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การ ผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิด การประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

(๕) การบริหารจัดการภาครัฐ

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการ ภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตรา สำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูล เกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการ ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิ บาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัด ภารกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วน ท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและ ความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบ ภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและสังคม

ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการ บริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อ รายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๑.๒.๗ บริบทภายนอก

๑. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๒. การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓. ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาด้านตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรง

กีดกันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผน ๖ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๔. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๕. วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ

ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการวางแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๑.๒.๘ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การ

เปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๒. การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. เป้าหมาย

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๒.๙. แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

(๒) การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

(๓) การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

(๔) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

(๕) การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการ โดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๑.๒.๑๐ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๑. การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๒. การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๓. การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๔. การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๑.๒.๑๑ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๑. การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับ

โครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐาน คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๒. การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓. การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๔. การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๑.๒.๑๒ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๑. การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๒. การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๓. การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๑.๒.๑๓ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คู่มือทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๒. การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๓. การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๔. การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕. การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๖. การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate

Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๑.๒.๑๔ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๑. การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาครัฐการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๒. การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๓. การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัด ทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนามาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งแต่ละเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อมนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายจิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนว

ทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่ไปกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบรถราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย อุตรดิตถ์ หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่มและพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
 (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนาลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ เพื่อพัฒนาเกษตร พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และการค้าการลงทุน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ทิศทางการพัฒนาลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

(อุดรธานี หนองคาย บึงกาฬ หนองบัวลำภู เลย)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย) มีศักยภาพการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากมีภูมิประเทศสวยงาม สภาพอากาศหนาวเย็นในฤดูหนาว มีอุทยานแห่งชาติหลายแห่ง อาทิ ภูหลวง ภูเรือ ภูกระดึง นอกจากนี้ยังมีแหล่งอารยธรรมบ้านเชียง ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเมืองมรดกโลกหลวงพระบาง และเมืองเว้ได้ และยังมีศักยภาพการพัฒนาด้านการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร ทั้ง อ้อยข้าว มันสำปะหลัง และยางพารา เนื่องจากมีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรขนาดใหญ่อยู่จำนวนมาก อาทิ โรงสีข้าว โรงงานน้ำตาล แป้งมัน และเป็นพื้นที่ที่มีการปลูกยางพารามากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากนี้ยังมีศักยภาพการพัฒนาด้านการค้าและการลงทุนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากมีด่านที่เป็นช่องทางการค้าหลายแห่ง และด่านท่าลี่เป็นจุดที่สามารถนำสินค้าภายใต้โครงการ Contract Farming ที่ร่วมมือกับ สปป.ลาว ได้โดยไม่เสียภาษี และด่านหนองคายยังเป็นด่านที่มีมูลค่าการค้ามากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้น กลุ่มจังหวัดฯ จึงให้ความสำคัญการพัฒนา ดังนี้

๑. การฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติควบคู่กับการใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยว ด้วยการปรับปรุงให้มีมาตรฐาน สะดวก และความปลอดภัย

๒. เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพ และการปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรสู่สินค้าที่ให้ผลตอบแทนสูง อาทิ ยางพารา ไม้ยืนต้น ไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาว ฯลฯ การยกมาตรฐานการผลิตสู่ GAP และการบริหารจัดการลุ่มน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมและการขาดแคลนน้ำ

๓. การส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับ สปป.ลาว โดยการลดปัญหาอุปสรรค การข้ามแดนของทั้งคน รถยนต์ และสินค้าควบคู่ไปกับการเร่งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองและด่านชายแดน โดยจะพัฒนาให้กลุ่มจังหวัด ฯ เป็นฐานการค้าชายแดน และให้มีการเจรจาการค้า การลงทุน กับประเทศเพื่อนบ้านควบคู่ไปกับการเจรจาของ ๓ ประเทศ (ไทย ลาว เวียดนาม)

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

“ เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในลุ่มน้ำโขง ”

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

จากวิสัยทัศน์การพัฒนาของลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ข้างต้น เพื่อให้การพัฒนาของลุ่มจังหวัดเป็นไปตามกรอบวิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของลุ่มจังหวัด ดังนี้

๑. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

๒.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับการค้า การผลิตสินค้าทางการเกษตร

๓.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เป้าประสงค์ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ

๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดนและเปิดโอกาสในการลงทุน

๒. เพื่อผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน และการแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า

๓. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดฯ ร้อยละ ๓ ต่อปี

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) กลุ่มจังหวัดด้านการเกษตร ร้อยละ ๓ ต่อปี

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ร้อยละ ๕ ต่อปี

๕. ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

กลยุทธ์ ๑.๑: พัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูล ด้านการค้า การลงทุน

๑) โครงการศูนย์บริการข้อมูลแบบเบ็ดเสร็จด้านการค้าการลงทุน ณ จุดผ่านแดน

กลยุทธ์ ๑.๒: เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงาน

๒) โครงการเพิ่มศักยภาพและยกระดับแรงงาน

กลยุทธ์ ๑.๓: ส่งเสริมและพัฒนากิจการค้าการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ

๓) โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนและเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและอุตสาหกรรม

๔) โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการแข่งขันได้

๕) โครงการปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนการค้าและการลงทุน

๖) โครงการเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

๗) โครงการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดน สู่อาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับการค้า การผลิตสินค้าทางการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๑: พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๑) โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยการพัฒนาและฟื้นฟูลุ่มน้ำอย่าง

เป็นระบบ

กลยุทธ์ ๒.๒: พัฒนาทักษะแรงงานด้านการเกษตร (ยางพารา)

๒) โครงการพัฒนาศักยภาพและยกระดับมาตรฐานแรงงานด้านการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๓: เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ผลผลิตทางการเกษตร

๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา

๔) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว

๕) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง

๖) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยโรงงาน

๗) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๘) โครงการติดตามและประเมินผลและประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง

๙) โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๔: เพิ่มศักยภาพการผลิตผลผลิตทางการเกษตร

๑๐) โครงการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพ

- ๑๑)โครงการเลี้ยงกระบืออย่างยั่งยืน เพื่อลดต้นทุนการผลิต
- ๑๒)โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรอาชีพด้านการประมง
- กลยุทธ์ ๒.๕: ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต และการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน**
- ๑๓)โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการแปรรูปยางพาราให้ได้มาตรฐาน
- ๑๔)โครงการศึกษา การบริหารจัดการวงโซ่อุปทานยางพารา
- ๑๕)โครงการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
- กลยุทธ์ ๒.๖: สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจรและพัฒนา**

ช่องทางการตลาด

- ๑๖)โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการสถาบันเกษตรกรและพัฒนาสหกรณ์การตลาด
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**
- กลยุทธ์ ๓.๑: พัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว**
- ๑) โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
- ๒) โครงการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ ๓.๒: พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว**
- ๓) โครงการเพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ ๓.๓: พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ**
- ๔) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ
- ๕) โครงการขุดลอกหนองกอมเกาะเพื่อให้เป็นพื้นที่รับน้ำและเป็นหนองน้ำสาธารณะและการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ ๓.๔: พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ**
- ๖) โครงการพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว ทั้งระบบเพื่อส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดของกลุ่มจังหวัด
- ๗) โครงการพัฒนาด้านบริหารการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดเลย
- ๘) โครงการยกระดับคุณภาพผู้ประกอบการสถานบริการ เช่น ร้านอาหาร ที่พัก โรงแรม ฯลฯ
- ๙) โครงการถนนแห่งภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัด (สินค้าและผลิตภัณฑ์ OTOP)
- ๑๐)โครงการพัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ (ในต่างประเทศ)

กลยุทธ์ ๓.๕: ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

- ๑๑)โครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ ๓.๖: พัฒนาโลจิสติก เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด**
- ๑๒)โครงการปรับปรุงทางหลวงเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

➤ แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ

วิสัยทัศน์ (Vision)

"ศูนย์กลางยางพาราภาคอีสาน สะพานการค้า บ้านเมืองน่าอยู่ สู่ประชาคมอาเซียน"

พันธกิจ (Mission)

- ๑. มุ่งสร้างและปรับปรุงระบบโครงสร้างบริการพื้นฐาน เพื่อการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมให้ทันถึง โดยใช้แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy)
- ๒. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- ๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน
- ๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕. ป้องกันแลพปราบปรามอาชญากรรม ภัยทางสังคม ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

๖. พัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกภาคส่วนให้สามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์รวม

เศรษฐกิจเติบโตอย่างเสถียรภาพ ผลผลิตทางการเกษตรมีผลผลิตภาพสูง ประชาชนมีรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้น สังคมอยู่เย็นเป็นสุขภายใต้สภาพแวดล้อมที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การส่งเสริมการผลิต และพัฒนาสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า
๒. พัฒนาขีดความสามารถการค้าและการลงทุน
๓. พัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
๔. รักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ

เป้าประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปและตลาดยางพารา
๒. เพิ่มศักยภาพการค้า การตลาด เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่ระดับมาตรฐาน ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และมีมาตรฐานสิ่งแวดล้อมที่ดี
๔. สังคมมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมการผลิต และพัฒนาสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า	เพิ่มผลผลิตและมูลค่าสินค้าทางการเกษตรส่งเสริมการแปรรูปและตลาดยางพารา
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถการค้าและการลงทุน	เพิ่มศักยภาพการค้า การตลาด เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่ระดับมาตรฐาน ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และมีมาตรฐานสิ่งแวดล้อมที่ดี
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ รักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ	สังคมมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์อปท. ในเขตจังหวัดบึงกาฬ (Vision)

"ท้องถิ่นน่าอยู่ ท่องเที่ยวก้าวหน้า ประชาชนอยู่ดี มีความสุข อย่างยั่งยืน"

พันธกิจ(Mission)

พันธกิจที่ ๑ ปรับปรุงและพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขโรค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคต และเศรษฐกิจของท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน ครอบครัว และชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจที่ ๓ สร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารและการปกครอง

พันธกิจที่ ๔ ปรับปรุงและพัฒนาาระบบการศึกษาและสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๕ พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการบริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดี

พันธกิจที่ ๖ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

พันธกิจที่ ๗ สร้างความเข้มแข็งด้านการเงินการคลัง โดยการปรับปรุงกระบวนการบริหารการเงินการคลังให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และภารกิจที่มีอยู่เดิม และที่ได้รับโอนจากการกระจายอำนาจจากรัฐบาล

พันธกิจที่ ๘ พัฒนาศักยภาพของผังเมืองให้เป็นเครื่องมือชั้นนำและสนับสนุนการพัฒนาเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

พันธกิจที่ ๙ ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนการท่องเที่ยว และกีฬา

พันธกิจที่ ๑๐ ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เป้าประสงค์

๑. เส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐาน
๒. คน ครอบครัว และชุมชนเข้มแข็ง
๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการวางแผนพัฒนา
๔. ระบบการศึกษาและสาธารณสุขได้มาตรฐานประชาชนเข้าถึง มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. การบริหารจัดการที่ดีได้มาตรฐาน
๖. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความยั่งยืน
๗. ระบบการบริหารการเงินการคลังที่ได้มาตรฐาน โปร่งใส ตรวจสอบได้
๘. การพัฒนาเมืองที่มีคุณภาพ ตามผังเมืองของจังหวัด
๙. การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และกีฬา มีศักยภาพ
๑๐. ท้องถิ่นมีศักยภาพรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบึงกาฬ ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และกีฬา
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านระบบการบริหารจัดการที่ดี
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ การส่งเสริมและพัฒนาการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แผนงาน
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p>	<p>๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา - งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับอุตสาหกรรม และการโยธา : การบริหารงานบุคคล, การบริหารงานทั่วไป, งานวางแผน ฯลฯ - งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน : การสำรวจออกแบบ, การควบคุมการก่อสร้าง, การตรวจสอบการก่อสร้าง, งานศูนย์เครื่องจักรกล, การควบคุมอาคารผังเมือง, การควบคุมการซ่อมบำรุงทาง/เครื่องจักร ฯลฯ : การพัฒนางานด้านการคมนาคม การขนส่ง และระบบโลจิสติกส์</p> <p>๑.๒ แผนงานเคหะ และชุมชน - งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับเคหะและชุมชน : การบริหารงานบุคคล, การบริหารทั่วไป, การวางแผนสถิติ ฯลฯ - งานไฟฟ้าถ่านหิน : การวิศวกรรม, การสาธารณสุขปโภค, งานสถานที่ไฟฟ้าสาธารณะ ฯลฯ - งานสวนสาธารณะ : การก่อสร้างปรับปรุง ดูแลรักษาสวนสาธารณะ, สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ ฯลฯ</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แผนงาน
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๒</p> <p>: การพัฒนาด้านการเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต</p>	<p>๒.๑ แผนงานการเกษตร</p> <p>- งานส่งเสริมการเกษตร</p> <p>: การบริหารงานบุคคล, การบริหารทั่วไป, งานวางแผนส่งเสริมการเกษตร, งานวิชาการให้บริการด้านวิชาการเกษตร, งานสวัสดิการการเกษตร, งานส่งเสริมความรู้การเกษตร, ส่งเสริมพืชผักสวนครัว และผลไม้ ฯลฯ</p> <p>- งานอนุรักษ์แหล่งน้ำ และป่าไม้</p> <p>: ขุดลอกแหล่งน้ำ คูคลอง เพื่อการเกษตร ฯลฯ</p> <p>๒.๒ แผนงานการศึกษา</p> <p>- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา</p> <p>: การบริหารงานบุคคล, การบริหารทั่วไป, การบริหารการศึกษา, การวางแผน และสถิติ, การเงินและบัญชี การส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษาของรัฐ ฯลฯ</p> <p>- งานระดับก่อนวัยเรียนและประถมศึกษา</p> <p>: งานโรงเรียน, งานนิเทศน์, กิจกรรมเด็กและเยาวชน, การบริการผลิตสื่อการสอน ฯลฯ</p> <p>- งานระดับมัธยมศึกษา</p> <p>: งานโรงเรียน, งานนิเทศน์, กิจกรรมนักเรียน, การบริการผลิตสื่อการสอน ฯลฯ</p> <p>- งานศึกษาไม่กำหนดระดับ</p> <p>: การศึกษานอกโรงเรียน, งานกิจกรรมนักเรียน, การนิเทศน์, การบริการสนับสนุนการศึกษา, กิจกรรมลูกเสือและยุวกาชาด, การส่งเสริมพัฒนาหลักสูตร, การศึกษาอื่นๆ ฯลฯ</p> <p>๒.๓ แผนงานสาธารณสุข</p> <p>- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสาธารณสุข</p> <p>: การบริหารงานบุคคล, การบริหารทั่วไป ฯลฯ</p> <p>- งานโรงพยาบาล</p> <p>: การรักษาพยาบาล, การเฝ้าระวัง, งานทันตสาธารณสุข, งานเวชกรรมสังคม, งานบริการส่งเสริมอนามัย, งานสถานพักฟื้น, การชันสูตรและรังสีวิทยา, การป้องกันและบำบัดยาเสพติด, การป้องกันและบำบัดโรคเอดส์ ฯลฯ</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แผนงาน
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๒ (ต่อ)</p> <p>: การพัฒนาด้านการเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต</p>	<ul style="list-style-type: none"> - งานบริการสาธารณสุข และงานสาธารณสุขอื่น <ul style="list-style-type: none"> : การบริการสาธารณสุข, งานสาธารณสุขอื่น, งานวิจัยสาธารณสุข ฯลฯ - งานศูนย์บริการสาธารณสุข <ul style="list-style-type: none"> : การให้บริการรักษาพยาบาลในและนอกสถานที่, การวางแผนควบคุมการปฏิบัติงานและประเมินผลตามแผน ฯลฯ <p>๒.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ <ul style="list-style-type: none"> : การบริหารงานบุคคล, การบริหารทั่วไป, การบริการสาธารณะ, การวางแผนสถิติด้านสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ - งานสวัสดิการสังคม และสังคมสงเคราะห์ <ul style="list-style-type: none"> : การสังคมสงเคราะห์, การสวัสดิภาพเด็ก และเยาวชน, การสวัสดิการสังคม, การสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ฯลฯ <p>๒.๕ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานบริหารทั่วไป <ul style="list-style-type: none"> : การบริหารงานบุคคล, การบริหารทั่วไป, การจัดตั้งประชาคม, การประชาสัมพันธ์, การจัดเก็บสถิติข้อมูล ฯลฯ - งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน <ul style="list-style-type: none"> : การจัดประชุมสัมมนา, กิจกรรมการให้ความรู้ทางด้านวิชาการ, การณรงค้กิจกรรมเพื่อให้เกิดการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหาชุมชน เช่น ยาเสพติด โรคเอดส์ อาชญากรรม ฯลฯ
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๓</p> <p>: การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย</p>	<p>๓.๑แผนงานการรักษาความสงบภายใน</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการรักษาความสงบภายใน <ul style="list-style-type: none"> : การบริหารงานบุคคล, การบริหารทั่วไป,การวางแผนป้องกันภัย, การประชาสัมพันธ์ป้องกันภัย ฯลฯ - งานเทศกิจ <ul style="list-style-type: none"> : การบริหารและบังคับการเทศกิจ, กิจกรรมด้านนิติการ, การรักษาความสงบเรียบร้อย, การบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่น, การรักษาความปลอดภัยสถานที่อาคาร ฯลฯ - งานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และระงับอัคคีภัย <ul style="list-style-type: none"> : การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, การดำเนินการระงับและบรรเทาสาธารณภัย, การป้องกันอัคคีภัย, ศูนย์วิทยุสื่อสาร ฯลฯ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แผนงาน
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๔</p> <p>: การพัฒนาด้านการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและกีฬา</p>	<p>๔.๑ แผนงานการพาณิชย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานกิจการสถานธนาขุมบาล <p>: งานกิจการสถานธนาขุมบาล ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานกิจการประปา <p>: งานผลิต, งานจำหน่ายและบริการ, งานมาตรวัดน้ำ, งานธุรการ, งานการเงินและบัญชี ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานตลาดสด <p>: งานจัดระเบียบตลาดสด, การบริหารงานตลาดสด ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานโรงฆ่าสัตว์ <p>: การบริหารงานโรงฆ่าสัตว์ ฯลฯ</p> <p>๔.๒ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานกีฬา และนันทนาการ <p>: การส่งเสริมกิจกรรมกีฬา, งานมวลชนด้านกีฬาและนันทนาการ ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานวิชาการ วางแผนและส่งเสริมการท่องเที่ยว <p>: ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว, ให้บริการท่องเที่ยว, งานวางแผนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว, อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ฯลฯ</p>
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๕</p> <p>: การพัฒนาการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๕.๑ แผนงานการเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานอนุรักษ์แหล่งน้ำ และป่าไม้ <p>: งานป่าไม้ชุมชนการพัฒนาระบบชลประทาน ฯลฯ</p> <p>๕.๒ แผนงานเคหะ และชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล <p>: ระบบการรักษาความสะอาด, ระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การพัฒนาระบบจัดการมูลฝอย ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานบำบัดน้ำเสีย <p>: ระบบควบคุมบำบัดน้ำเสีย, ระบบการรักษาความสะอาดคูคลองระบายน้ำ ฯลฯ</p> <p>: การพัฒนาระบบจัดการคุณภาพน้ำ</p>

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลโนนสว่าง

“ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้ก้าวไกล วัฒนธรรมล้ำค่า สุขภาพดีถ้วนหน้า ทุกคนมีการศึกษา พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโนนสว่าง

การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลโนนสว่าง โดยการ วิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร เพื่อช่วยในการกำหนดจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน(Weakness) โอกาส(Opportunity) และอุปสรรคหรือภัยคุกคาม(Threat) เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปกำหนดกลยุทธ์การทำงาน นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์และแนวทางการ พัฒนา จากการวิเคราะห์ SWOT ได้ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๗ ด้าน ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านระบบข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริการในท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านระบบการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐานมีอาชีพและรายได้พอเพียง
๒. ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ฝึกจิตสำนึกอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาให้สืบต่อไป
๓. ประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกาย รู้วิธีเอาใจใส่ดูแลสุขภาพให้ดีถ้วนหน้าและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. เพิ่มช่องทางให้กับประชาชน ได้รับรู้ข้อมูลที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน
๕. องค์กรพัฒนา ชุมชนน่าอยู่ประชาชนปลอดภัยมีความสุขอย่างยั่งยืน

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ประชาชนในเขตเทศบาลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
- ๒) ในเขตเทศบาลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
- ๓) ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
- ๔) ประชาชนในเขตเทศบาลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา – วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
- ๕) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
- ๖) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
- ๗) ชุมชนในเขตเทศบาลร้อยละ ๖๐ น่าอยู่อย่างสงบสุข
- ๘) การบริการจัดการของเทศบาลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐
- ๙) การบริการจัดการของเทศบาลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีสาธารณสุขปโภคที่ได้มาตรฐานมีอาชีพและรายได้พอเพียง
๒. ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ฝึกจิตสำนึกอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาให้สืบต่อไป
๓. ประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกาย รู้วิธีเอาใจใส่ดูแลสุขภาพให้ดีถ้วนหน้าและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. เพิ่มช่องทางให้กับประชาชน ได้รับรู้ข้อมูลที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน
๕. องค์กรพัฒนา ชุมชนนำอยู่ประชาชนปลอดภัยมีความสุขอย่างยั่งยืน

๒.๖ กลยุทธ์

- ๑) พัฒนากน ขุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตรเพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
- ๓) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรมลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์ และเพิ่มช่องทางตลาด
- ๔) ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
- ๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพ การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกกระดับ
- ๖) ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง
- ๗) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเป็นและความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง
- ๘) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว
- ๙) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กรสนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้
- ๑๐) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
- ๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร
- ๑๒) พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

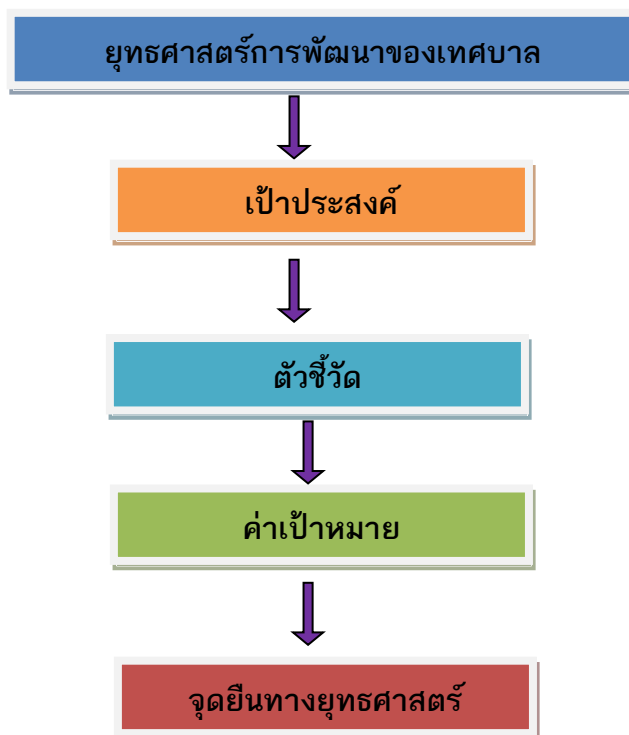
- ๑) ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้พอเพียง
- ๒) ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม ฝึกจิตสำนึกอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาให้สืบต่อไป
- ๓) ประชาชนมีสถานทีออกกำลังกาย รู้วิธีเอาใจสุขภาพให้ดีถ้วนหน้า
- ๔) เพิ่มช่องทางให้กับประชาชนปลอดภัยมีความสุขอย่างยั่งยืน

๒.๘ แผนงาน

- ๑) แผนงานบริหารงานงานทั่วไป
- ๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน
- ๓) แผนงานการศึกษา
- ๔) แผนงานสาธารณสุข
- ๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์
- ๖) แผนงานเคหะและชุมชน
- ๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- ๘) แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ
- ๙) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
- ๑๐) แผนงานการเกษตร
- ๑๑) แผนงานการพาณิชย์
- ๑๒) แผนงานงบกลาง

๒.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก เนื่องจากมีถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๔๗ ทางหลวง รพช.หมายเลข ๓๐๔๑
- ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีตลาดสดของเทศบาล ๑ แห่ง
- ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม และทำสวนยางพารา ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
- มีโรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง โรงเรียนประถมศึกษา ๒ แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง สังกัดเทศบาลตำบลโนนสว่าง
- มีการประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับส่วนราชการในพื้นที่
- มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหา ด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ
- ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
- มีระบบประปาเพิ่มขึ้นทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- เทศบาลตำบลโนนสว่าง มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีประเพณีบุญบั้งไฟที่สืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่โดดเด่นของชุมชนและเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
- มีวัด ๘ แห่ง
- เทศบาลมีระบบเสียงไร้สายประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- ชุมชนในเขตเทศบาล มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- มีการให้บริการด้านการสื่อสารของบริษัทที่โอที แคทเทเลคอม และมีสัญญาณโทรศัพท์ไร้สายของ ของเอกชนหลายบริษัท
- มีกองทุนในหมู่บ้าน เช่น การทุนเงินล้าน กองทุนปุ๋ย ฯลฯ
- มีกลุ่มอาชีพแม่บ้าน กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ กองทุนเงินสาธารณสุขมูลฐานชุมชน

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ➔ คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปทำงานทำในเมืองและต่างประเทศ
- ➔ ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียว ทำให้ขาดรายได้
- ➔ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
- ➔ เทศบาลเป็นชุมชนที่อยู่ห่างไกลตัวเมือง ข้าราชการราคาแพง เพราะต้องนำมาจากแหล่งอื่นหรือในเมืองใหญ่ จึงมีการบวกราคาค่าขนส่งเข้าไปอีก เช่น น้ำมัน เสื้อผ้า นุ่งห่ม ฯลฯ
- ➔ ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ
- ➔ ขาดสถานศึกษาระดับฝึกออาชีพ ขาดแหล่งงานรองรับแรงงานว่างงานนอกฤดูการ
- ➔ ไม่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ ไม่มีโรงงานในพื้นที่
- ➔ เทศบาลตำบลโนนสว่าง ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ ประกอบกับเครื่องมือไม่เพียงพอ เนื่องจากงบประมาณจำกัด
- ➔ แหล่งเงินทุนต่างๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ มีน้อยประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อ
- ➔ ที่ดินมีราคาสูงถ้าจะพัฒนาในด้านการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- ☞ จังหวัดบึงกาฬ สามารถสนับสนุนงบประมาณให้เทศบาลตำบลโนนสว่าง ที่มีแผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- ☞ มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
- ☞ ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี การปฏิรูป ระบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
- ☞ รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ☞ ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น

๔) อุปสรรค (T : Threat)

- ⊗ ปัจจุบันเทศบาลตำบลโนนสว่าง เป็นเทศบาลขนาดกลาง มีงบประมาณจำกัด เมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล
- ⊗ งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน
- ⊗ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- ⊗ การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงาน เกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- ⊗ การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

๖) การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

เทศบาลตำบลโนนสว่าง ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยเทศบาลได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

➤ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่เทศบาลที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหาคือ เทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต้องเป็นที่สาธารณะ การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๒) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่มีอุปกรณ์ เทศบาลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๓) การประปา เทศบาลมีกิจการประปาเป็นของตนเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทั้ง ๖ หมู่บ้าน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาต้องขอใช้จากพื้นที่อื่นทำให้มีค่าใช้จ่ายมาก ประปาของเทศบาลยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบันเทศบาลยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้ชุมชนได้ การแก้ปัญหาคือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น เช่น โครงการก่อสร้างโรงสูบน้ำประปาและเก็บสารเคมีการประปา ฯลฯ เทศบาลก็นำบรรจุในแผนพัฒนาสามปีเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร ร้อยละ ๗๐ เช่น ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง และรับจ้างทั่วไป ตามลำดับ รายได้ส่วนมากมาจากการทำสวนและการเกษตร รับจ้างทั่วไป และมีรายได้จากสัตว์เลี้ยงไม่มาก คนอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีมีอาชีพและรายได้ และที่ไม่รายได้มี ร้อยละ ๖.๖๑ ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๗๐ มีอาชีพและมีรายได้ ถ้าเปรียบเทียบอัตราการว่างงานทั้งจังหวัด ร้อยละ ๖.๖๑ ถือว่าอัตราการว่างงานของประชากรในเขตเทศบาลมีอัตราที่ต่ำกว่ามาก ประชากรบางส่วนมีรายได้จากการรับจ้างทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อปี จำนวน ๔ ครัวเรือน

ร้อยละ ๗๐ ไม่มีการเก็บออม สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทางเกษตรบางส่วนในที่มีน้ำท่วมเป็นประจำ บางพื้นที่ภาวะฝนทิ้งช่วง มีพื้นที่ในการทำการเกษตรน้อย การขยายตัวของประชากรเพิ่มขึ้นมาก เริ่มเกิดเป็นชุมชนแออัดและส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อม เช่น ปริมาณการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่รางระบายน้ำมีมากขึ้น เกิดปัญหาการร้องเรียนมายังเทศบาล การแก้ปัญหาคือ เทศบาลก็ได้ลงพื้นที่แก้ไขปัญหาในทุกครั้ง รวมทั้งได้จัดโครงการทำความสะอาดท่อและรางระบายน้ำในชุมชน โดยการจ้างแรงงานในชุมชน ผลที่ได้ปัญหาการระบายน้ำลดลง ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมมากขึ้น และทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น อีกทั้งเทศบาล ได้แก้ไขปัญหาโดยจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อดหนุนกลุ่มอาชีพในชุมชน แต่การพัฒนาด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

(๓) การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

➤ ด้านแรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๖๐ แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

➤ ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี

การแก้ไขปัญหา คือ เทศบาลและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้เทศบาลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

➤ ด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๐ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๐ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาของเทศบาล ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในหับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

➤ ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) และประชากรบางรายที่ไปร่วมทำกิจกรรมของศาสนาคริสต์ด้วย ประชากรในเขตเทศบาลให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมทั้งที่เป็นครั้งคราว บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาของเทศบาลคือ จัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน พยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมและรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุรา ให้ชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาชุมชน แอโรบิคแดนส์ งานประเพณี เป็นต้น

➤ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุ อย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือจากข้อมูลที่สำรวจพบว่ามี บางครัวเรือน ที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของเทศบาลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำ คือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอคำสั่งจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ว่าเทศบาลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไข ปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

➤ ด้านยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในชุมชนของเทศบาล จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรตำบล หอคำได้แจ้งให้กับเทศบาลทราบนั้นพบว่าในเขตเทศบาลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่ามาก และยังมีผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากการมั่วสุมของเยาวชน ว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของเทศบาลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหของเทศบาลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่ เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

(๔) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ของเทศบาลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่สาธารณะมาก ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ได้ และอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝน น้ำในการเกษตรมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ และต้องรอฤดูฝน บางแห่งแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญห เทศบาลได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการรับซื้อขยะ โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของตำบลให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นตำบลน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

(๕) ด้านการเมือง – การบริหาร

เทศบาลได้จัดตั้งชุมชนในเขตเทศบาล มีทั้งหมด ๑๑ ชุมชน แต่ละชุมชนมีกรรมการ ซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชน ๑๐ คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาล ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดีเช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ๓,๕๖๔ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๔,๖๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๐๐ จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ๓,๕๖๔ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๔,๖๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๐๐ ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน กำนัน สมาชิกสภา นายกเทศมนตรี โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาของเทศบาลคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกำหนดของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเทศบาลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกชุมชนในเขตเทศบาล ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล จากผลการประชุมทุกครั้งเทศบาลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้เทศบาลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาล นอกจากนี้ เทศบาลได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล อสม. และกรรมการชุมชน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาเทศบาลให้เจริญเท่าเทียมกับเทศบาลอื่นๆ และเทศบาลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานเทศบาลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบและตัวแปร	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
๑. ด้านนโยบายรัฐบาล/กฎหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดทำแผนพัฒนาการบริหารงานบุคคล การเงิน การคลังและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ - กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กำหนดเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากขึ้น ซึ่งทำให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาต่าง ๆ มากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - การแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถทำได้ทัน เหตุการณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดทำแผนพัฒนาการบริหารงานบุคคล การเงิน การคลังและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ - กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กำหนดเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากขึ้น ซึ่งทำให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาต่าง ๆ มากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - การแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถทำได้ทัน เหตุการณ์
๒. สังคม	<ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนให้ความสนใจและตื่นตัวในการแก้ปัญหาสังคมพร้อมให้ความร่วมมือ - ในพื้นที่ตำบลโนนสว่างสถาบันครอบครัวยังเป็นรูปแบบสังคมชนบท มีการอาศัยอยู่เป็นครอบครัวใหญ่ ทำให้สถาบัน ครอบครัวยังมีความเข้มแข็ง มีความอบอุ่นทำให้ปัญหาทางสังคมลดลง 	<ul style="list-style-type: none"> - มีประชากรแฝงทำให้การจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลเพื่อให้ท้องถิ่นนำมาพัฒนาพื้นที่ไม่สมดุลกับจำนวนประชากรที่มีอยู่จริง - วิถีชีวิตของคนในพื้นที่ตำบลโนนสว่างยังมีสภาพสังคมชนบท ทำให้มีความต้องการในการพัฒนา - ปัญหายาเสพติดส่งผลกระทบต่อการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่ - ความก้าวหน้าทางสังคมและเทคโนโลยีทำให้เกิดสถานบันเทิงและแหล่งมั่วสุมที่เป็นอันตรายต่อเยาวชน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีชุมชนดั้งเดิมเป็นฐานความสัมพันธ์ - มีประเพณีที่ยึดมั่นปฏิบัติต่อเนื่อง - อยู่ใกล้ศาสนสถานที่สำคัญ - มีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ครอบคลุมทั้งพื้นที่ - การคมนาคมมีความสะดวก - เนื่องจากมีถนนหลายสายที่ใช้ในการเดินทาง เชื่อมโยงพื้นที่ใกล้เคียง 	<ul style="list-style-type: none"> - มีประชากรแฝงจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี - การศึกษาและการปฏิบัติจริยธรรมมีน้อย - ภารกิจการประกอบอาชีพมีมาก ไม่มี เวลาสันทนาการ

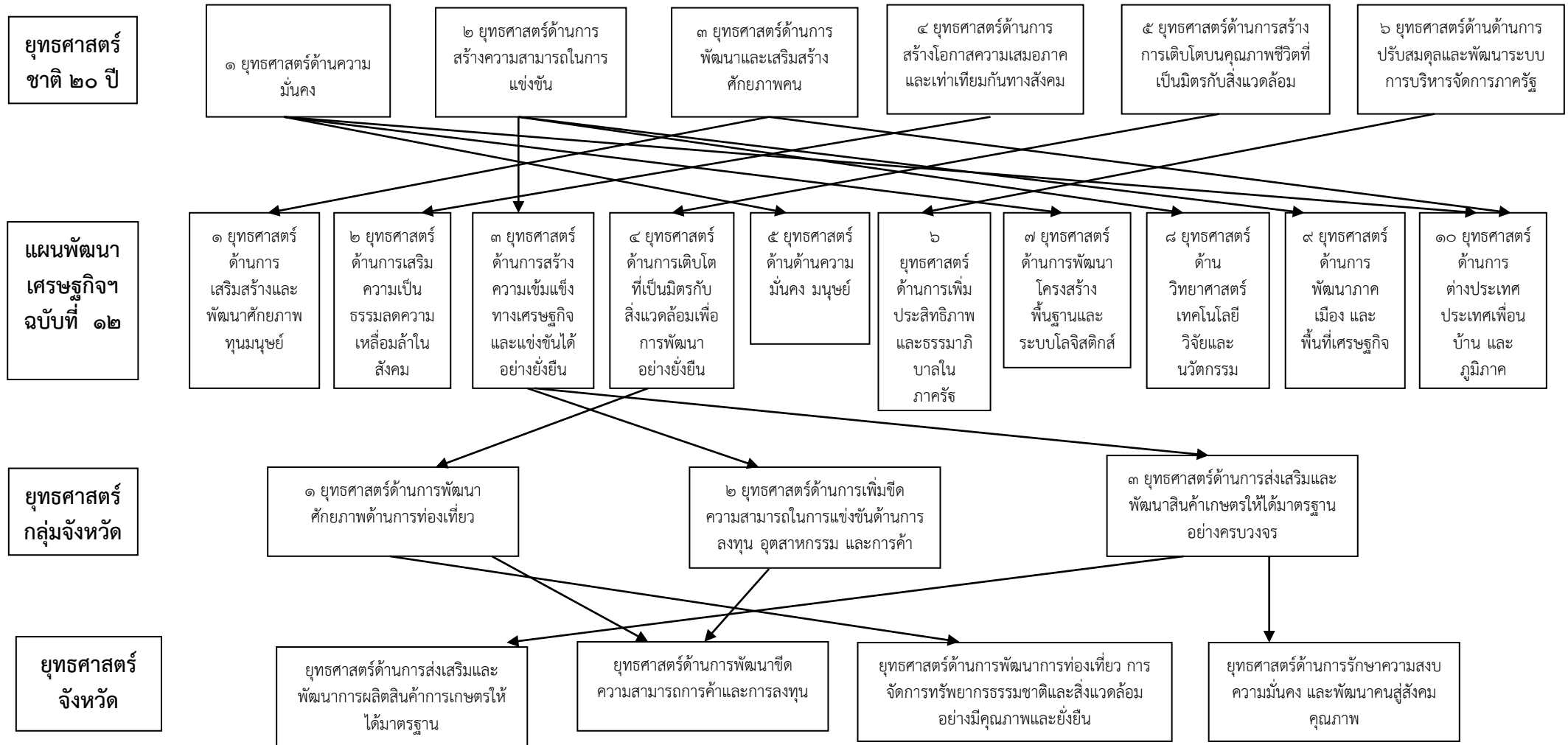
องค์ประกอบและตัวแปร	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
๓. การถ่ายโอนภารกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจมาให้ท้องถิ่นในการบริหารจัดการ - เทศบาลสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงกับความต้องการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดความชัดเจนในเรื่องกระบวนการและแนวทางการปฏิบัติในการถ่ายโอนภารกิจให้กับเทศบาลแต่ละท้องถิ่นไม่รู้ว่าตนเองจะต้องรับโอนเรื่องใด จากหน่วยงานใด เมื่อใดและอย่างไร - หน่วยงานระดับจังหวัดไม่ได้ทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับภารกิจการถ่ายโอนให้เทศบาลทราบอย่างชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจมาให้ท้องถิ่น ในการบริหารจัดการ - เทศบาลสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงกับความต้องการ - แกไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และอำนาจหน้าที่ให้แก่ท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดความชัดเจนในเรื่องกระบวนการและแนวทางการปฏิบัติในการถ่ายโอนภารกิจให้กับเทศบาลแต่ละท้องถิ่นไม่รู้ว่าตนเองจะต้องรับโอนเรื่องใด จากหน่วยงานใด เมื่อใดและอย่างไร - หน่วยงานระดับจังหวัดไม่ได้ทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับภารกิจการถ่ายโอนให้เทศบาลทราบอย่างชัดเจน - ถ่ายโอนแต่ภารกิจ แต่งบประมาณดำเนินการไม่มี
๔. การเมือง	<ul style="list-style-type: none"> - การบริหารงานของเทศบาลกำหนดให้นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนทำให้การเมืองมีเสถียรภาพมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชากรส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจระบบการเมืองท้องถิ่นอย่างแท้จริง - การแข่งขันทางการเมืองเน้นที่ตัวบุคคลมากกว่านโยบายในการทำงานที่ชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนแฝงจำนวนมากไม่มีสิทธิทางการเมือง - ระดับความสนใจด้านการเมืองของประชาชนยังไม่มากเท่าที่ควร - ประชาชนแฝงไม่ย้ายที่อยู่ให้ถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - การถ่ายโอนภารกิจให้ท้องถิ่น - ท้องถิ่นตัดสินใจกำหนดนโยบายการพัฒนาได้เอง - ไม่มีความขัดแย้งในพื้นที่ - ประโยชน์จากการพัฒนากระจายไปอย่างทั่วถึง - การประชาสัมพันธ์ข่าวสารทำได้รวดเร็วมากขึ้น - กิจกรรมสาธารณะมีหลายกิจกรรมที่มีประชาชนเข้าร่วมจำนวนมาก
๕. เทคโนโลยีสารสนเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกว้างขวางมากขึ้น เอื้อต่อการให้บริการประชาชน การร้องเรียน สอบถามปัญหา และช่วยสนับสนุนให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและทั่วถึงมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาระบบสารสนเทศเป็นไปอย่างรวดเร็ว ผู้ใช้งานส่วนใหญ่ศึกษาทำความเข้าใจไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง - การศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเรื่องค่อนข้างยากและใช้เวลาฝึกฝน 	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้ขยายการสื่อสารหนาแน่น - ขาดอุปกรณ์สื่อสารที่ครอบคลุมพื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีเครือข่ายการสื่อสารที่สะดวกต่อการติดต่อเชื่อมโยง - ติดต่อประสานงานได้รวดเร็ว

องค์ประกอบและตัวแปร	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
๖.สภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - การขยายตัวของเขตเมืองเข้ามาในพื้นที่ทำให้การพัฒนาตำบล เป็นไปอย่างรวดเร็วเพื่อรองรับสังคมเมือง - การเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองมีความสะดวกเนื่องจากมีถนนหลายสายที่ใช้ในการเดินทาง - พื้นที่บางส่วนมีอาณาเขตติดต่อกับทะเลอ่าวไทย มีการพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอนาคต 	<ul style="list-style-type: none"> - การขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วประกอบกับการเพิ่มจำนวนประชากรที่เข้ามาอยู่อาศัยและทำงานในพื้นที่ ทำให้การจัดการบริการด้านต่าง ๆ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง เช่น ระบบสาธารณสุขภิโรค 	<ul style="list-style-type: none"> - การขยายตัวของเขตเมืองเข้ามาในพื้นที่ทำให้การพัฒนาตำบล เป็นไปอย่างรวดเร็ว เพื่อรองรับสังคมเมือง - การคมนาคมมีความสะดวกเนื่องจากมีถนนหลายสายที่ใช้ในการเดินทางเชื่อมโยงพื้นที่ใกล้เคียง - พื้นที่ติดเมืองพัทยาซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับประเทศทำให้ความเจริญเป็นไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - การขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วประกอบกับการเพิ่ม จำนวนประชากรที่เข้ามาอยู่อาศัยและทำงานในพื้นที่ ทำให้การจัดการบริการด้านต่าง ๆ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง เช่น ระบบสาธารณสุขภิโรค
๗. ด้านเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น - มีการลงทุนมาก - มีการจ้างงานมาก - มีการพัฒนาที่ดินมาก - มีศูนย์ฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและภาษาให้บริการ - อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมาก - อยู่ใกล้แหล่งอุตสาหกรรมหลากหลาย 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดทักษะการพัฒนาอาชีพ - การแปรรูปผลผลิตมีน้อย - การไม่กระตือรือร้นเรื่องการศึกษาและฝึกอาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดทักษะการพัฒนาอาชีพ - การแปรรูปผลผลิตมีน้อย - การไม่กระตือรือร้นเรื่องการศึกษาและฝึกอาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น - มีการลงทุนมาก - มีการจ้างงานมาก - มีการพัฒนาที่ดินมาก - มีศูนย์ฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและภาษาให้บริการ - อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมาก - อยู่ใกล้แหล่งอุตสาหกรรมหลากหลาย

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโนนสว่าง

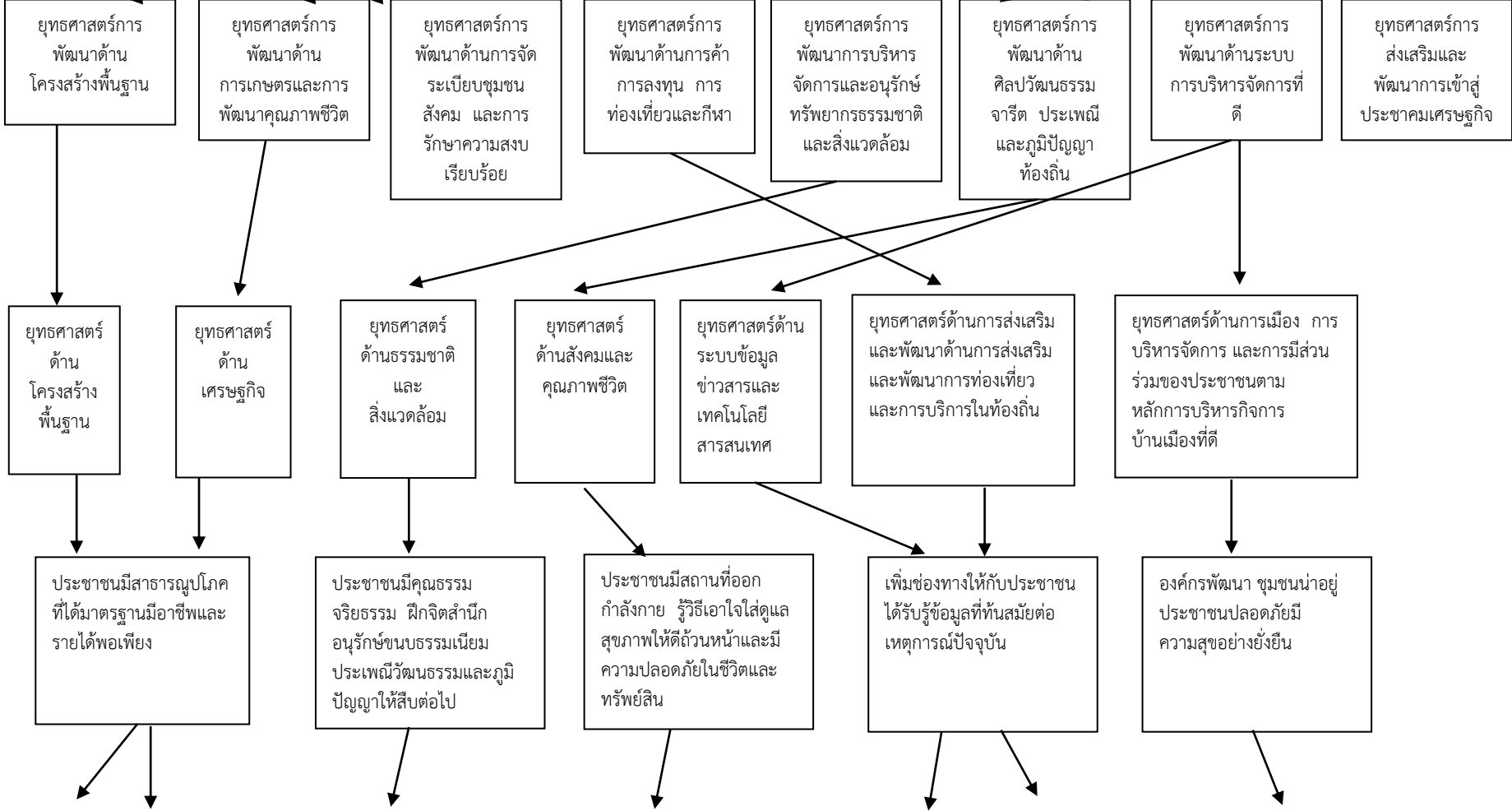
แบบ ยท.๐๑

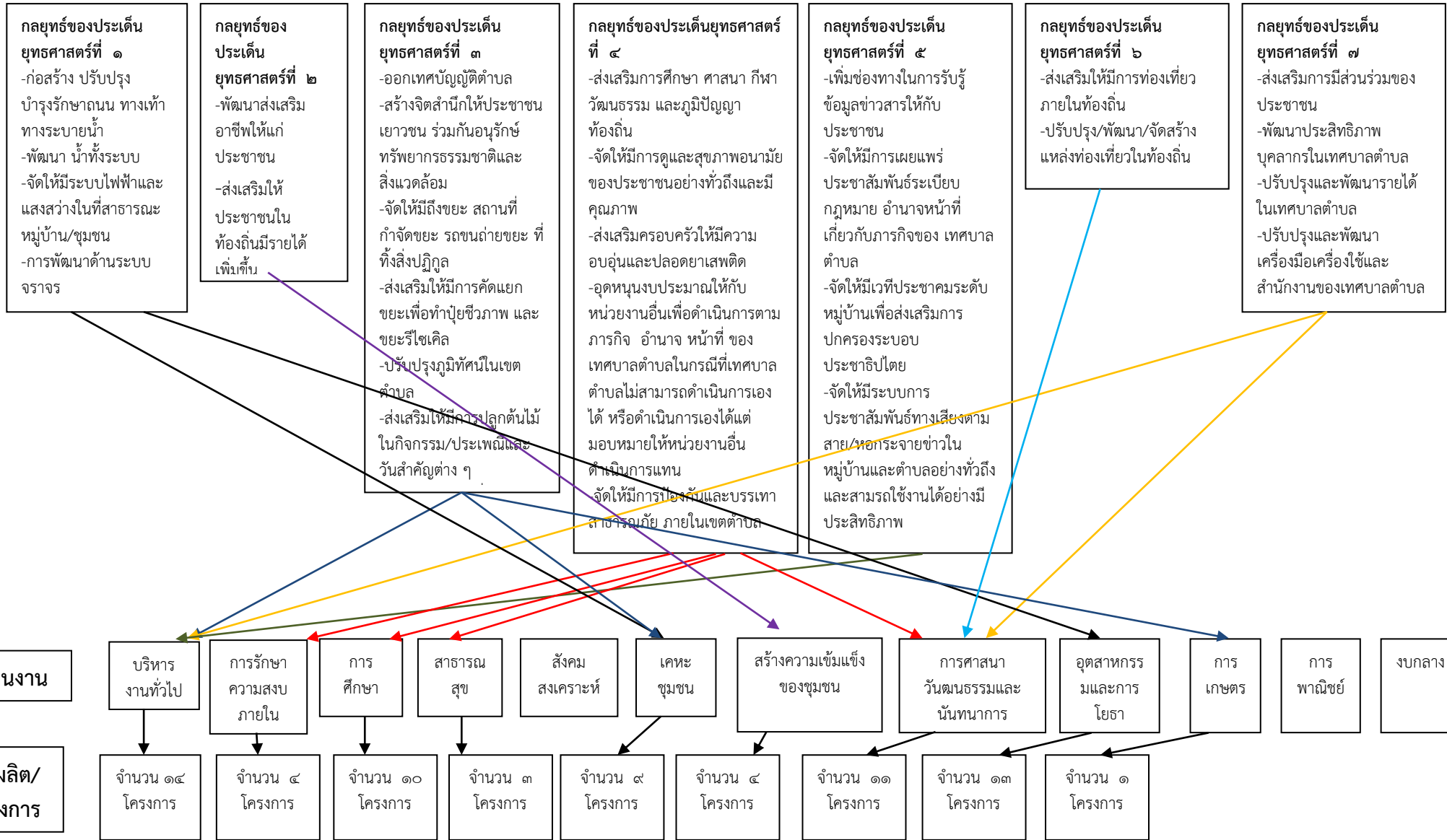
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโนนสว่าง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

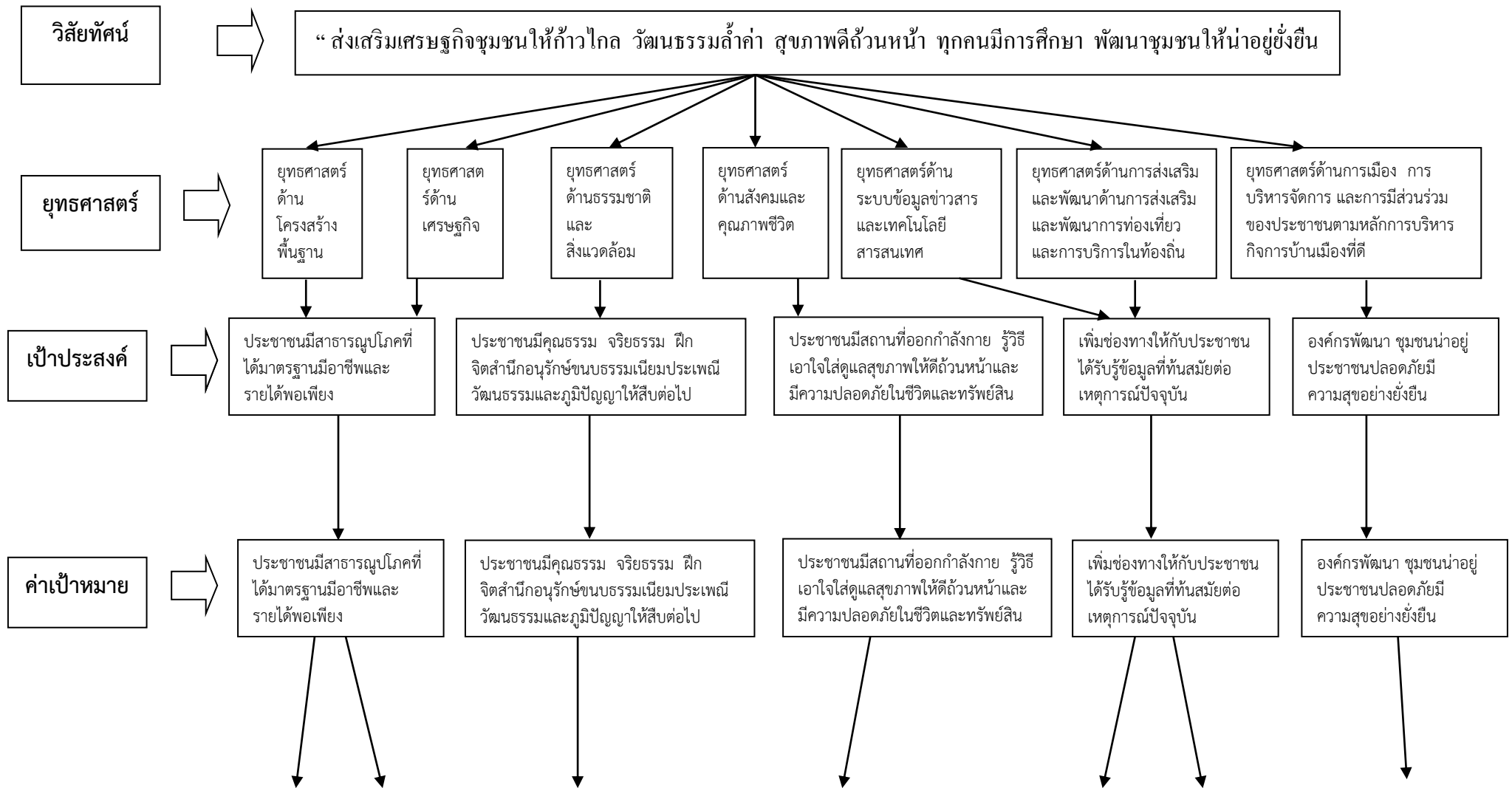
ยุทธศาสตร์
การพัฒนา
ของ อปท.
ในเขต
จังหวัด

ยุทธศาสตร์
การพัฒนา
ของ อปท.

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

กลยุทธ์

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑
 -ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ทางเท้า ทางระบายน้ำ
 -พัฒนา น้ำทิ้งระบบ
 -จัดให้มีระบบไฟฟ้าและแสงสว่างในที่สาธารณะ หมู่บ้าน/ชุมชน
 -การพัฒนาด้านระบบจราจร

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒
 -พัฒนาส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน
 -ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓
 -ออกเทศบัญญัติตำบล
 -สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเยาวชน ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 -จัดให้มีถึงขยะ สถานที่กำจัดขยะ รถขนถ่ายขยะ ที่ทิ้งสิ่งปฏิกูล
 -ส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะเพื่อทำปุ๋ยชีวภาพ และขยะรีไซเคิล
 -ปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตตำบล
 -ส่งเสริมให้มีการปลูกต้นไม้ในกิจกรรม/ประเพณีและวันสำคัญต่าง ๆ

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
 -ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา กีฬา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 -จัดให้มีการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
 -ส่งเสริมครอบครัวให้มีความอบอุ่นและปลอดภัย
 -อุดหนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานอื่นเพื่อดำเนินการตามภารกิจ อำนาจ หน้าที่ ของเทศบาลตำบลในกรณีทีเทศบาลตำบลไม่สามารถดำเนินการเองได้ หรือดำเนินการเองได้แต่ไม่เพียงพอให้หน่วยงานอื่นดำเนินการแทน
 -จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ภายในเขตตำบล

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕
 -เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชน
 -จัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ระเบียบกฎหมาย อำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการกิจของ เทศบาลตำบล
 -จัดให้มีเวทีประชาคมระดับหมู่บ้านเพื่อส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย
 -จัดให้มีระบบการประชาสัมพันธ์ทางเสียงตามสาย/หอกระจายข่าวในหมู่บ้านและตำบลอย่างทั่วถึง และสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖
 -ส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวภายในท้องถิ่น
 -ปรับปรุง/พัฒนา/จัดสร้างแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗
 -ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
 -พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรในเทศบาลตำบล
 -ปรับปรุงและพัฒนารายได้ในเทศบาลตำบล
 -ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสำนักงานของเทศบาลตำบล

แผนงาน

บริหารงานทั่วไป

การรักษาความสงบภายใน

การศึกษา

สาธารณสุข

สังคมสงเคราะห์

เคหะชุมชน

สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

อุตสาหกรรมและการโยธา

การเกษตร

การพาณิชย์

งบกลาง

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๔.รักษาความ สงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ	๑.ยุทธศาสตร์ ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑.ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	ประชาชนมี สาธารณูปโภค ที่ได้มาตรฐาน มีอาชีพละ รายได้พอเพียง	ร้อยละ ประชาชนที่ ทราบสถานที่ สำคัญ	๒	-	-	-	สามารถ ดำเนินการ ๒ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑.โครงการจัดทำป้ายบอกเส้นทางและชอຍภายในหมู่บ้านม. ๑-๑๑ ๒.โครงการจัดทำป้าย/แผนที่บอกสถานที่สำคัญ	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				จำนวนผังเมือง ที่ทำ	๑	-	-	-	สามารถ ดำเนินการ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑.ปรับปรุงผังเมืองในเขตเทศบาลตำบลโนนสว่าง	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				จำนวน ครัวเรือนที่ไม่ มีไฟฟ้าใช้	๑	-	-	-	สามารถ ดำเนินการ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑.โครงการซ่อมแซม/ปรับปรุงไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				ระยะทางที่ ดำเนินการ	๑	-	-	-	สามารถ ดำเนินการ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑.โครงการก่อสร้างถนน คสล.บริเวณหนองบัวพร้อมทางขึ้น ลง คสล.	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				จำนวน สถานที่ๆได้ มาตรฐาน	๒	-	-	-	สามารถ ดำเนินการ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑.โครงการปรับปรุงโรคัดแยกขยะ ทต.โนนสว่าง ๒.โครงการปรับปรุงห้องพัสดุ	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				๑.ร้อยละ ระยะทางที่ได้ มาตรฐาน ๒.ร้อยละ ประชาชน สัญจรไปมา สะดวก	๕	๓	๔	๖	สามารถ ดำเนินการ ๓ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑.ก่อสร้างถนน คสล.ม.๔ บ้านนาดี หลังรพ.สต.โนนสว่างถึง ถนนบ้านนาดีถึงบ้านโนนงาม ๒.ก่อสร้างถนน คสล.ม.๔ บ้านนาดี (บริเวณหน้า อบต.เก่า- บ้านบูรพา) ๓.ก่อสร้างถนน คสล.ม.๔,๖,๑๐ (สี่ตัวนอน) ๔.ก่อสร้างถนน คสล.ม.๕ บ้านพรนิมหลังโรงเรียนหนองเข็ง วิทยาคม ระหว่างบ้านนางวิสัย บุญหล้า ๕.ก่อสร้างถนน คสล.ม.๕ บ้านพรนิม บ้านนายแสวง ทองเหลือง ๖.ก่อสร้างถนน คสล.ม.๕ บ้านพรนิม ๗.ก่อสร้างถนน คสล.ม.๑๑ บ้านโนนดู่ จำนวน ๓ จุด	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๔.รักษาความ สงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ	๑.ยุทธศาสตร์ ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑.ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	ประชาชนมี สาธารณูปโภคที่ ได้มาตรฐานมี อาชีพละรายได้ พอเพียง	๑.ร้อยละระยะทางที่ ได้มาตรฐาน	๕	๓	๔	๖	สามารถ ดำเนินการ ๓ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๘.ก่อสร้างถนน คสล.ม.๔ ๙.ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมเกรตเกลี่ยถนนลูกรัง ภายในหมู่บ้าน/ถนนสู่พื้นที่การเกษตร ๑๐.ก่อสร้างถนนลูกรัง หมู่ที่ ๕ รอบบริเวณที่ สาธารณะ	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				๑.ร้อยละระยะทางที่ ได้มาตรฐาน ๒.ร้อยละประชาชน สัญจรไปมาสะดวก ๓.ร้อยละระยะทางที่ ดำเนินการ	๑๐	๘	๑	-	สามารถ ดำเนินการ ๔ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำหน้า โรงเรียนหนองเข็งวิทยาคม-ตลาดสด ทต.โนนสว่าง ม.๙ ๒.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำ หมู่ ที่ ๑ บ.โนนสว่าง จากบ้านนายเคน ไชยยนต์ - บ้านนายสมจิตร ทองบ่อ ๓.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำ หมู่ ที่ ๑ บ.โนนสว่าง จากบ้านนายบุญมี ศิริสุวรรณ -บ้านนายสิน สุดตะนนต์ ๔.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๓ บ้านสรรทวิจากบ้านนายสมร ม่วงแก้ว - ศาลาประชาคมหมู่บ้าน ๕.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำ หมู่ ที่ ๔ บ้านนาดี จากบ้านนายสิงห์ สุขวัน-บ้านนาย บุญมา จันทไทย ๖.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำ หมู่ ที่ ๔ บ้านนาดี จากบ้านนางไพลย์ มงคลชู- บ้านนายคำพร อินทร์อ่อน-บ้านนายสี ไชยสิทธิ์ ผ่าน รพ.สต.โนนสว่าง-บ้านโนนงาม ๗.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๗ บ้านบูรพา จากทางแยกหน้าบ้านนาย คำสิงห์ รองทอง-สี่แยกบ้านนายบุญศรี บุตรพรม	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๔.รักษาความ สงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ	๑.ยุทธศาสตร์ ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑.ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	ประชาชนมี สาธารณูปโภคที่ ได้มาตรฐานมี อาชีพและรายได้ พอเพียง	๑.ร้อยละระยะทางที่ ได้มาตรฐาน ๒.ร้อยละประชาชน สัญจรไปมาสะดวก ๓.ร้อยละระยะทางที่ ดำเนินการ	๑๐	๘	๑	-	สามารถ ดำเนินการ ๔ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๘.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๘ บ้านหนองไฮ จากบ้านนายโสภณ วงศ์แสน สุข-บ้านนายทศพล สกุลมา ๙.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๘ บ้านหนองไฮ จากหน้าวัด-ปอประปา หมู่บ้าน ๑๐.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๙ บ้านพรนิยม จากบ้านพรนิยม-ห้วยผึ้ง (น้ำประปา) ๑๑.ก่อสร้าง/ขยายไหล่ทางพร้อมลงท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๑๑จากบ้านงอนอม จันทรน้ำคำ-ต. โนนสว่าง ๑๒.ก่อสร้างท่อระบายน้ำหมู่ที่ ๓ บ้านสรรทวี จากบ้าน.ส.นิภาพร ม่วงแก้ว-หลังบ้านนายสินชัย ชัยประภา ๑๓.ก่อสร้างท่อระบายน้ำแบบเหลี่ยม หมู่ที่ ๒ บ้าน ชัยบาดาล จากวัดสุทธินาราม-ทุ่งนาตามสภาพ พื้นที่ ๑๔.ก่อสร้างท่อระบายน้ำหมู่ที่ ๔ บ้านนาดีจากบ้าน นางมณีผกา หลักชัย-บ้านนางพวงทอง เดชะบุญ ทางเชื่อมบ้านนาดี-โนนงาม ๑๕.ก่อสร้างรางระบายน้ำหมู่ที่ ๕ บ้านดอนปอ จากบ้านนางสุนี สิมลี-บ้านนายชุตินล เครือวัลย์ ๑๖.ก่อสร้างท่อระบายน้ำภายในหมู่บ้าน (รูป ตัวยู) หมู่ที่ ๕ บ้านดอนปอ จากสี่แยกหน้าโรงเรียน บ้านดอนปอ - แยก รพ.สต.บ้านดอนปอ	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๔.รักษาความ สงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ	๑.ยุทธศาสตร์ ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑.ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	ประชาชนมี สาธารณูปโภคที่ ได้มาตรฐานมี อาชีพและรายได้ พอเพียง	๑.ร้อยละระยะทางที่ ได้มาตรฐาน	๑๐	๘	๑	-	สามารถ ดำเนินการ ๔ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑๗.ก่อสร้างรางระบายน้ำ หมู่ที่ ๑๐ สองข้าง ทางภายในหมู่บ้านโนนงาม จากศาลาประชาคม- เสาไฟฟ้าหม้อแปลงไฟฟ้า ๑๘.ก่อสร้างท่อระบายน้ำหมู่ที่ ๑๐ ภายในหมู่บ้าน	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				ร้อยละความ ปลอดภัยในการ สัญจรไปมา	๑	๑	๑	๑	สามารถ ดำเนินการ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑.ปรับปรุงซ่อมแซมตระแกรงเหล็กปิดรางระบาย น้ำภายในตำบลโนนสว่าง	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				๑.ร้อยละของ ประชาชนที่มีน้ำใช้ อุปโภคบริโภค ๒.ร้อยละครัวเรือนที่ มีน้ำใช้เพียงพอ	๒	๒	๑	๑	สามารถ ดำเนินการ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑.ก่อสร้างประตูปิด-เปิดน้ำประปา ทด.โนนสว่าง หมู่ที่ ๑,๓,๔,๗,,๘,๑๑ ๒.ขยายเขตประปาภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ ๒,๕ ระยะทางยาว ๓,๐๐๐ ม. พร้อมประตูปิด-เปิดน้ำ ๓ จุด ๓.โครงการเปลี่ยนท่อเมนประปา/ขยายท่อ เมนประปา ตำบลโนนสว่าง	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				๑.ร้อยละจำนวนที่กัก เก็บน้ำได้ ๒.ร้อยละครัวเรือนที่ มีน้ำใช้เพียงพอใน การทำเกษตร	๖	๔	๒	๑	สามารถ ดำเนินการ ๒ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๑.ก่อสร้างท่อเหลี่ยมระบายน้ำหมู่ที่ ๒ จากวัดสุทธิ วนาราม-หมู่บ้านชัยบาดาล (บริเวณกลางทุ่งนา) ๒.ก่อสร้างท่อเหลี่ยมระบายน้ำหมู่ที่ ๒ บ้านชัย บาดาล-หอคำ ๓.ก่อสร้างท่อเหลี่ยมหมู่ที่ ๒ ลำห้วยไผ่ (บริเวณ กลางทุ่งนา) ๔.ก่อสร้างท่อเหลี่ยมหมู่ที่ ๖ ลำห้วยอาจ ตอนบน (นานายแยมเสนา)	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๔.รักษาความ สงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ	๑.ยุทธศาสตร์ ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑.ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	ประชาชนมี สาธารณูปโภคที่ ได้มาตรฐานมี อาชีพและรายได้ พอเพียง	จำนวนที่กักเก็บน้ำได้	๖	๔	๒	๑	สามารถ ดำเนินการ ๒ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑	๕.ก่อสร้างท่อเหลี่ยมหมู่ที่ ๙ สายลำห้วยฝั่งนายนาย บุญถม คำพูล ๖.ก่อสร้างทำนบปิด-เปิดน้ำ หมู่ ๙ กักเก็บน้ำห้วย ฝั่ง ระหว่างนายทอง ศรีเสริม ๗.ก่อสร้างทำนบปิด-เปิดน้ำ หมู่ ๙ กักเก็บน้ำห้วย สีกานางไพลย์ มงคลชู ๘.ก่อสร้างทำนบปิด-เปิดน้ำ หมู่ ๑๐ ลำห้วย อาฮงตอนกลาง ๙.ขุดลอกหนองแห่ หมู่ที่ ๖ บ้านหนองดินคำ เนื้อที่ ๔ ไร่ ลึก ๔ ม. ๑๐.ขุดลอกหนองหนองแห่ หมู่ที่ ๖ บ้านหนอง ดินคำ เนื้อที่ ๔ ไร่ ลึก ๔ ม.	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
๔.รักษาความ สงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ	๒.ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน การเกษตรและ การพัฒนา คุณภาพชีวิต	๒.ด้าน เศรษฐกิจ	ประชาชนมี สาธารณูปโภคที่ ได้มาตรฐานมี อาชีพและรายได้ พอเพียง	จำนวนโครงการ/ กิจกรรมในการ ส่งเสริมอาชีพ	๔	๔	๔	๔	สามารถ ดำเนินการ ๒ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๒	๑.โครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพให้ประชาชน ๒.โครงการส่งเสริมกลุ่มอาชีพในเขตตำบลโนนสว่าง ๓.โครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้พิการ ในชุมชน ๔.โครงการแนะแนวอาชีพให้กับกลุ่มคนพิเศษ กิจกรรมสร้างคุณค่าภูมิปัญญาผู้สูงอายุ		

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
				ร้อยละของประชาชน ทราบพื้นที่สาธารณะ	๑	๑	๑	๑	สามารถ ดำเนินการ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๓	๑.โครงการคุ้มครองดูแลที่ดินสาธารณะประโยชน์	สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
๓.การพัฒนา การท่องเที่ยว การจัดการ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล	๕.ยุทธศาสตร์ การพัฒนาการ บริหารจัดการ และอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	๓.ด้าน ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	ประชาชนมี คุณธรรม จริยธรรมฝึก จิตสำนึกอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาให้สืบ ต่อไป	จำนวนโครงการ/ กิจกรรมที่ดำเนินการ	๗	๖	๕	๕	สามารถ ดำเนินการ ๓ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๓	๑.โครงการธนาคารขยะธนาคารขยะเพื่อพัฒนา สังคมพัฒนาเศรษฐกิจพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน ตำบลโนนสว่าง ๒.โครงการจัดซื้อถังขยะ/ซ่อมแซมถังขยะ ๓.โครงการก่อสร้าง/ปรับปรุงพื้นที่ฯทิ้งขยะประจำ ตำบล ๔.โครงการจัดทำถนนปลอดถัง ๕.โครงการขยะพิชแลกไข่ ๖.โครงการอบรมจัดทำแก๊สชีวภาพครัวเรือน ๗.โครงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
๒.การพัฒนาขีด ความสามารถ การค้าและการ ลงทุนและ พัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ ๔.การรักษา ความสงบความ มั่นคง	๒.การพัฒนา ด้านการเกษตร และการพัฒนา คุณภาพชีวิต ๖.การพัฒนา ด้าน ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	๔.การ พัฒนาด้าน สังคมและ คุณภาพชีวิต	ประชาชนมี สถานที่ออก กำลังกาย ภูมิ เอาใจใส่ดูแล สุขภาพให้ดีถ้วน หน้าและมีความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	ร้อยละของยาเสพติด ลดลง	๑๐	๖	๖	๖	สามารถ ดำเนินการ ๔ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๔	๑.โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๒.จัดซื้อถังน้ำยาดับเพลิงและอุปกรณ์ดับเพลิง ๓.โครงการฝึกอบรมและทบทวนอาสาสมัครป้องกัน ภัยฝ่ายพลเรือน ๔.โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัย ๕.โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงต่อ เด็กสตรีและบุคคลในครอบครัว	สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๒.การพัฒนาขีด ความสามารถ การค้าและการ ลงทุนและ พัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ ๔.การรักษา ความสงบความ มั่นคง	๒.การพัฒนา ด้านการเกษตร และการพัฒนา คุณภาพชีวิต ๖.การพัฒนา ด้าน ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	๔.การ พัฒนาด้าน สังคมและ คุณภาพชีวิต	ประชาชนมี สถานที่ออก กำลังกาย รู้วิธี เอาใจใส่ดูแล สุขภาพให้ดีถ้วน หน้าและมีความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	ร้อยละของยาเสพติด ลดลง	๑๐	๖	๖	๖	สามารถ ดำเนินการ ๔ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๔	๖.โครงการติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในเขตเทศบาล ตำบลโนนสว่าง ๗.โครงการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ๘.โครงการส่งบุคลากรเข้าร่วมประชุมทางวิชาการ และพิธีชุมนุมสวนสนามเนื่องในวันสถาปนาอาสา สมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน(อปพร.) ๙.โครงการฝึกอบรมให้ความรู้การป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย ๑๐.โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เนื่องในวันยา เสพติดโลก	สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				จำนวนโครงการ/ กิจกรรมเพื่อส่งเสริม การพัฒนาการศึกษา	๘	๖	๓	๓	สามารถ ดำเนินการ ๒ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๔	๑.โครงการถมที่เพื่อก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒.โครงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ๓.โครงการจัดงานวันเด็ก ๔.สนับสนุนอาหารเสริม(นม) ให้แก่ร.ร.บ้านดอนปอ และร.ร.บ้านโนนสว่างและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ ศูนย์ ๕.ต่อเติมหลังคาสนามเด็กเล่นศูนย์วัดศรีสุ่มังคลา ราม ๖.ก่อสร้างโรงอาหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาดี ๗.โครงการบูรณะบ่อน้ำอาคารศูนย์พัฒนาวัดศรีสุ่มัง คลารามศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาดี ๘.ก่อสร้างทางเชื่อมระหว่างอาคารห้องน้ำ ห้อง ส้วม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาดี	กอง การศึกษา/ กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๒.การพัฒนาขีด ความสามารถ การค้าและการ ลงทุนและ พัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ ๔.การรักษา ความสงบความ มั่นคง	๒.การพัฒนา ด้านการเกษตร และการพัฒนา คุณภาพชีวิต ๖.การพัฒนา ด้าน ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	๔.การ พัฒนาด้าน สังคมและ คุณภาพชีวิต	ประชาชนมี สถานที่ออก กำลังกาย รู้วิธี เอาใจใส่ดูแล สุขภาพให้ดีถ้าว หน้าและมีความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	จำนวนโครงการ/ กิจกรรมเพื่อ ส่งเสริมการพัฒนา การศึกษา	๘	๖	๓	๓	สามารถ ดำเนินการ ๒ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๔	๙.ก่อสร้างอาคาร ห้องน้ำ,ห้องส้วม ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านนาดี	กอง การศึกษา/ กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				ร้อยละคุณภาพ สุขภาพชีวิตของ ประชาชนดีขึ้น	๓	๓	๓	๓	สามารถ ดำเนินการ ๒ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๔	๑.โครงการควบคุม/ป้องกันโรคไข้เลือดออก ๒.โครงการสนับสนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพ ทต. โนนสว่าง (ตามแผนระบบกองทุนหลักประกัน สุขภาพท้องถิ่น) ๓.โครงการพัฒนางานสาธารณสุขในเขตเทศบาลตำบล โนนสว่าง	สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				ร้อยละคุณภาพ ชีวิตของประชาชน	๖	๕	๕	๕	สามารถ ดำเนินการ ๒ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๔	๑.โครงการสงเคราะห์ผู้ประสพภัยธรรมชาติและ สาธารณภัยอื่น ๒.โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ๓.โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้กับผู้พิการ ๔.โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้กับผู้ป่วยเอดส์ ๕.ส่งเสริมคุณภาพชีวิตเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและครอบครัว ๖.โครงการสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจ หน้าที่		

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๒.การพัฒนาขีด ความสามารถ การค้าและการ ลงทุนและ พัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ ๔.การรักษา ความสงบความ มั่นคง	๒.การพัฒนา ด้านการเกษตร และการพัฒนา คุณภาพชีวิต ๖.การพัฒนา ด้าน ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	๔.การ พัฒนาด้าน สังคมและ คุณภาพชีวิต	ประชาชนมี สถานที่ออก กำลังกาย รู้วิธี เอาใจใส่ดูแล สุขภาพให้ดีถ้วน หน้าและมีความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	จำนวนโครงการ/ กิจกรรมที่ดำเนินการ	๓	๓	๒	๒	สามารถ ดำเนินการ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๔	๑.โครงการสนับสนุนศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ๒.โครงการโรงเรียนผู้สูงอายุ ๓.โครงการสภาองค์กรเยาวชนตำบลโนนสว่าง/ เยาวชนโนนสว่างพร้อมใจพัฒนาท้องถิ่น	สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				จำนวนโครงการ/ กิจกรรมเพื่อส่งเสริม ด้านศาสนาและ วัฒนธรรม จำนวนกิจกรรมเฉลิม พระเกียรติ	๑๒	๑๐	๙	๙	สามารถ ดำเนินการ ๕ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๔	๑.โครงการจัดงานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา ๒.โครงการจัดการประกวดแข่งขันขับร้องสรภัญญะ ๓.โครงการแข่งขันกีฬาเยาวชนตำบลโนนสว่าง ต่อต้านยาเสพติด ๔.โครงการปรับปรุงสนามฟุตบอลโรงเรียนบ้านดอน ปอ ๕.โครงการจัดงานเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและวันเฉลิมพระชนม พรรษาสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ๖.โครงการประกวดคำขวัญประจำตำบล ๗.โครงการจัดทำหอวัฒนธรรมท้องถิ่น ๘.โครงการแข่งขันกีฬาเยาวชน ๙.โครงการอบรมคุณธรรมและจริยธรรม ๑๐.โครงการประเพณีวันสงกรานต์และวันผู้สูงอายุ ๑๑.โครงการจัดงานประเพณีลอยกระทงประจำปี ๑๒.โครงการจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟ	กอง การศึกษา	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
๔.การรักษา ความสงบ ความ มั่นคง และ พัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ	๗.ด้านระบบ การบริหาร จัดการที่ดี	๕.การ พัฒนาด้าน ระบบข้อมูล ข่าวสารและ เทคโนโลยี สารสนเทศ	เพิ่มช่องทาง ให้กับประชาชน ได้รับรู้ข้อมูลที่ ทันสมัยต่อ เหตุการณ์ ปัจจุบัน	จำนวนโครงการ/ กิจกรรมเพื่อการ ประชาสัมพันธ์และ การบริการประชาชน	๒	๑	๑	๑	สามารถ ดำเนินการ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๕	๑.โครงการศูนย์ข้อมูลข่าวสารประจำตำบล ๒.โครงการก่อสร้างป้ายประชาสัมพันธ์(คัทเอ๊าท์)	สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.การ พัฒนาการ ท่องเที่ยว การ จัดการ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล ยั่งยืน	๔.ยุทธศาสตร์ ด้านการค้า การลงทุน การ ท่องเที่ยวและ กีฬา	๖.ด้านการ ส่งเสริมและ พัฒนาการ ท่องเที่ยว และการ บริการใน ท้องถิ่น	เพิ่มช่องทาง ให้กับประชาชน ได้รับรู้ข้อมูลที่ ทันสมัยต่อ เหตุการณ์ ปัจจุบัน	จำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	๑	๑	๒	๑	สามารถ ดำเนินการ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๖	๑.โครงการส่งเสริม/ประชาสัมพันธ์ให้มีการ ท่องเที่ยวและการบริการในรูปแบบต่างๆในท้องถิ่น ๒.ก่อสร้าง/ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (ตามแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ต.โนนสว่าง)	สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
๔.การรักษา ความสงบ ความ มั่นคง และ พัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ	๗.ด้านระบบ การบริหาร จัดการที่ดี	๗.ด้าน การเมือง การบริหาร จัดการ และ การมีส่วน ร่วมของ ประชาชน ตาม หลักการ บริหาร กิจการ บ้านเมืองที่ ดี	องค์กรพัฒนา ชุมชนน่าอยู่ ประชาชน ปลอดภัยมี ความสุขอย่าง ยั่งยืน	๑.จำนวนประชาชน พึงพอใจ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	สามารถ ดำเนินการ ๓ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๗	๑.โครงการ ทด.เคลื่อนที่ ๒.โครงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๓.โครงการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และ ส่งเสริมการจัดทำแผนชุมชน ๔.โครงการเลือกตั้งสมาชิกทต./นายกเทศมนตรี ตำบลโนนสว่าง ๕.โครงการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงาน ๖.โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพิ่ม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ๗.โครงการพัฒนาศักยภาพชีวิตบุคลากรและเพิ่ม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการบริการด้วย ใจอย่างมีสุข ๘.โครงการส่งเสริมคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต บุคลากร ๙.โครงการเคาะประตูบ้านเชิญเสียภาษี ๑๐.จัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน	สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
				๒.ประสิทธิภาพใน การปฏิบัติงานของ บุคลากรความรวดเร็ว ๓.ร้อยละของความ พึงพอใจในการ ทำงานของบุคลากร และการให้บริการ	จำนวนบุคลากรที่ส่ง เข้าร่วมแข่งขันกีฬา	๒	-	-	-				

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๔.การรักษา ความสงบ ความ มั่นคง และ พัฒนาคนสู่ สังคมคุณภาพ	๗.ด้านระบบ การบริหาร จัดการที่ดี	๗.ด้าน การเมือง การบริหาร จัดการ และ การมีส่วนร่วม ของ ประชาชน ตาม หลักการ บริหาร กิจการ บ้านเมืองที่ ดี	องค์กรพัฒนา ชุมชนน่าอยู่ ประชาชน ปลอดภัยมี ความสุขอย่าง ยั่งยืน	จำนวนประชาชนที่ ได้รับบริการ	๑	-	-	-	สามารถ ดำเนินการ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๗	๑.โครงการปรับปรุงห้องน้ำสาธารณะของ ทต.โนน สว่างแบบราบ		

ส่วนที่ ๔

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ ๔

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	บริหารทั่วไปเกี่ยวกับเคหะและ ชุมชน	เคหะและชุมชน	กองช่าง	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
		ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
		ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	การเกษตร	กองช่าง	
๒	ด้านเศรษฐกิจ	ส่งเสริมและสนับสนุนความ เข้มแข็งชุมชน	สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด	
๓	ด้านธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
		กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	เคหะและชุมชน	สำนักปลัด	
		อนุรักษ์แหล่งน้ำและป่าไม้	การเกษตร	สำนักปลัด	
๔	ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต	ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนและระงับ อัคคีภัย	การรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	
		ระดับก่อนวัยเรียนและ ประถมศึกษา	การศึกษา	กองการศึกษา	
		ระดับมัธยมศึกษา	การศึกษา	กองการศึกษา	
		บริการสาธารณสุขและงาน สาธารณสุขอื่น	สาธารณสุข	สำนักปลัด	
		บริหารทั่วไปเกี่ยวกับสังคม สงเคราะห์	สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	
		ส่งเสริมและสนับสนุนความ เข้มแข็งชุมชน	สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด	
		ศาสนาวัดธรรมท้องถิ่น	การศาสนาวัดธรรมและ นันทนาการ	สำนักปลัด/กอง การศึกษา	
๕	ด้านระบบข้อมูล ข่าวสารและ เทคโนโลยี สารสนเทศ	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
		บริหารงานคลัง	บริหารงานทั่วไป	กองคลัง	
๖	ด้านการส่งเสริม และพัฒนาด้าน การส่งเสริมและ พัฒนาการ ท่องเที่ยวและการ บริการในท้องถิ่น	วิชาการวางแผนและส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	การศาสนาวัดธรรมและ นันทนาการ	สำนักปลัด กองการศึกษา	

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๗	ด้านการเมืองการ บริหารจัดการและ การมีส่วนร่วมของ ประชาชนตาม หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ ดี	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลโนน สว่าง
		วางแผนสถิติและวิชาการ	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
		บริหารงานคลัง	บริหารงานทั่วไป	กองคลัง	
		บริการสาธารณสุขและงาน สาธารณสุขอื่น	สาธารณสุข	สำนักปลัด	
		กีฬาและนันทนาการ	การศาสนาวัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษา	
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๑๖ ด้าน	๑๐ แผนงาน	๔ สำนัก/กอง	